

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Zeno, Apostolo.; [Musikken af adskillige Mestere].

Titel | Title:

Gianguir : dramma per musica da rappresentarsi in Copenhagen il Carnevale dell'anno 1755 = Janguir : en musicalisk Opera til at opføre i Kiøbenhavn, i Fastelavns-Tiden 1755

Alternativ titel | Alternative title:

Janguir.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : trykt hos Andreas Hartvig Godiche, [1755]

Fysiske størrelse | Physical extent:

129 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

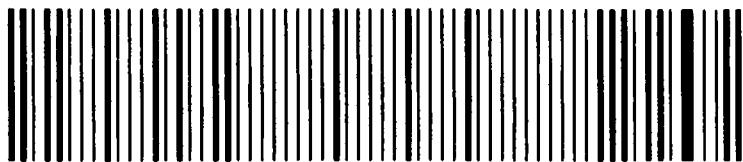

Zeno. Gianguir. 1755.

56. - 380.

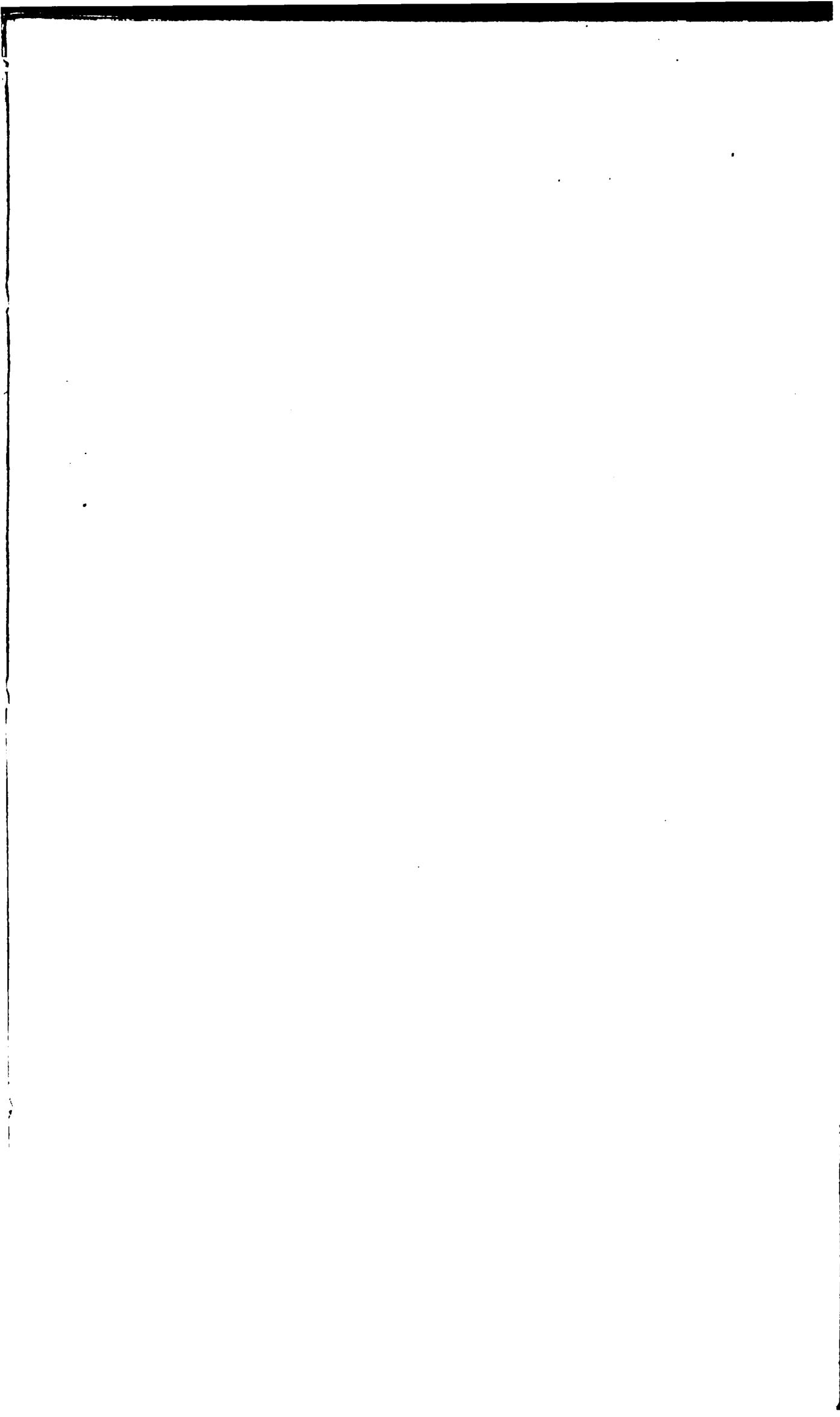
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

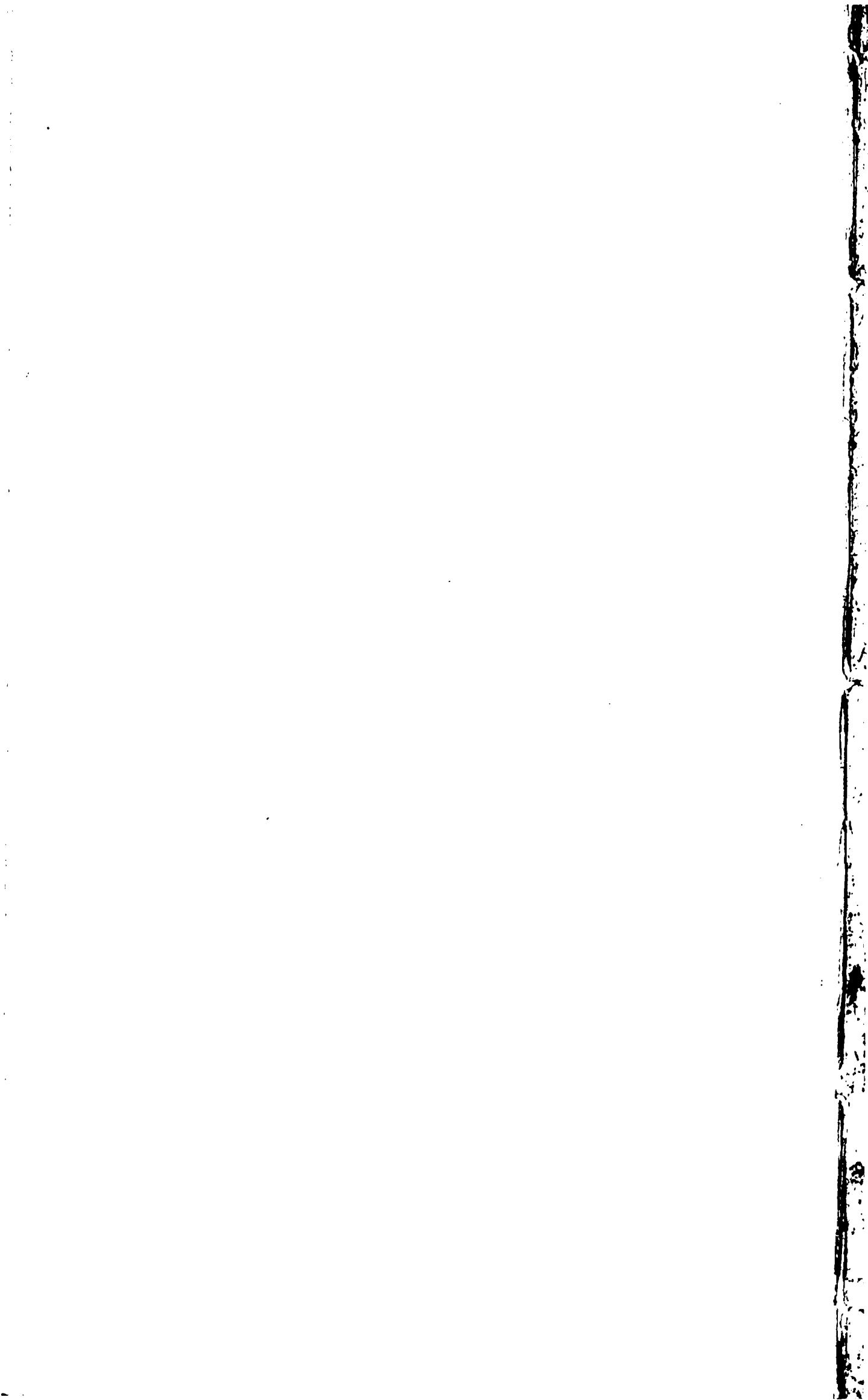

115608024003

+ DEX

GIANGUIR
DRAMMA
PER MUSICA
DA RAPPRESENTARSI IN
COPENHAGEN
IL CARNEVALE DELL' ANNO 1755.

Gangiir,
En Musicalisk
Opera
til at opføre i København;
I Fæstelavns-Tiden 1755.

København,
Trykt hos Andreas Hartvig Godiche,
boende i Skindergaden.

La Poesia è del Sigr. APOSTOLO
ZENO.

Poesien er af Sig. Apostolo Zeno.

La Musica è di diversi Autori.

Musikken er af adskillige Mestere.

I Balli sono d' Invenzione del Sigr.
BERTALOTTI.

Dansene er af Sigr. Bertalottis Inven-
tion.

Le Scene sono pante del Sigr. BELLA
VITTE, parte del Sigr. MIT-
TERMAYER, ambedue Archi-
tetti Teatrali.

Præsentationerne ere deels af Sigr.
Bella Vitte, deels af Sigr. Mitter-
mayer, begge Theater-Malere.

Inventore degli abiti il Sigr. GIUSEPPI
MAZIOLI.

Klæde - Dragtene ere af Sigr. Joseph
Mazioli.

ATTO-

ATTORI.

GIANGUIR, Imperadore del Mogol.

Il Sigr. GIOVANNI CROCE Virtuoso di Camerata
di S. M. il Rè di Svezia &c.

COSROVIO, primogenito di Gianguir
amante di Semira.

Il Sigr. ANTONIO DONINI di Sinigaglia.

SEMIRA, sotto nome di Alinda, Prin-
cipeffa di Cambaja, e Sorate, a-
mante di Cosrovio.

La Sigr. PRUDENZA SANI.

ZAMA, sua moglie.

La Sigr. MARIANNA FILIBERTI di Roma.

MAHOBET, Generale dell' esercito di
Gianguir, e amico di Cosrovio.

La Sigr. MARIANNA GALEOTTI.

ASAF, fratello di Zama, favorito di
Gianguir e amante di Semira.

La Sigr. ELENA FABRIS.

JASINGO, uno de' Capitani di Gian-
guir, ajo di Semira, e amico di
Cosrovio.

Il Sigr. DOMENICO SCOGLI.

La Scena è in Agra Capitale del Mogol.

BAL-

BALLARINI.

La Sigr. ROSA CARLINI.

La Sigr. GIOVANNI BERTALOTTI

La Sigr. MOREL.

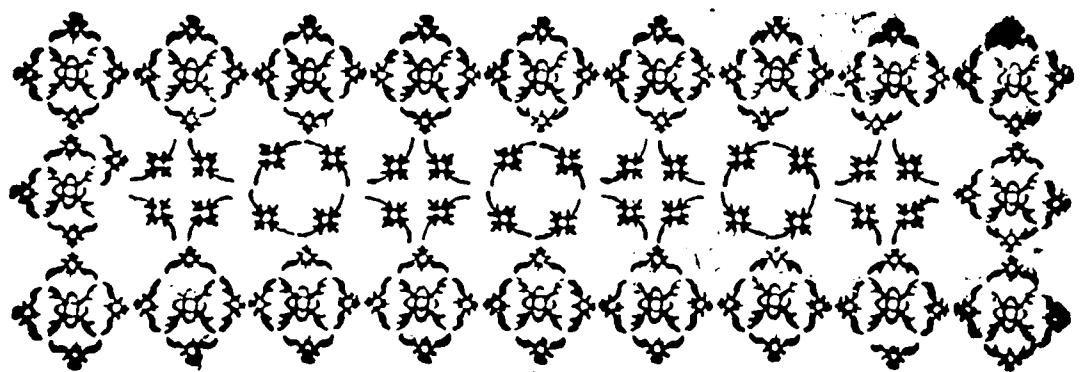
Il Sigr. LAURENT.

Il Sigr. BELLUZZI.

La Sigr. BELLUZZI.

- Sei Figuranti.

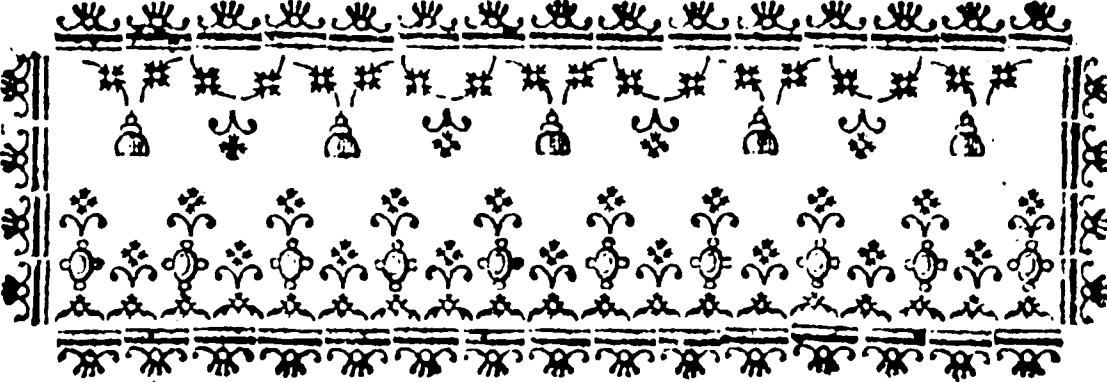
ARGOMENTO.

Gianguir, figliuolo di Akebar, Imperadore del Mogol, succedete al padre nel governo di quella vasta Monarchia. Egli vivente il padre eragli si ribellato, e vinto ne avea ottenuto il perdono. Corse però voce, che Akebar vicino a morte, dichiarasse suo erede il Sultano Cosrovio suo nipote, e figliuolo maggiore di Gianguir. Comunque ne fosse, Gianguir succedete il padre, e di là a qualche anno, prese in Moglie Zama, Femmina Persiana, quanto bassa di nascita tanto sublime di Spirito, e rimasta vedova d' un ufficiale, che militava negli eserciti del Mogol.

J

I

Avea

Indholden.

Janguir, Akebars Son, Knyser af
Mogol, efterfulgte sin Fader udi
Regieringen af dette store Monarchie.
Imedens Faderen levede, havde han
rebelleret, og erholdt Pardon derfor,
da han blev overvundet. Derudover
gik Rygtet, at Akebar paa sit Yderste
havde erklæret Sultan Cosrovius, sin
Sonne-Son, Janguirs ældste Son til
sin Arving. Dette u-aaged kom dog
Janguir til at succedere sin Fader, og
tog, nogle Aar derefter, Zama, et
Persiansk Fruentimmer til Gemahl;
Saa nedrig som hun var af Fodsel,
saa høj var hun af Forstand, og var
en efterladt Enke af en Officier, som
tiente ved Mogols Krigshær,

Avea ella una figliuola per nome Miraca, a lei nata del primo marito, e un fratello per nome Asaf. Gli opposti Sentimenti d' ambedue, e la fedeltà di Mahobet facilmente potransi scoprire con la Lettura del Dramma, al quale per maggior viluppo vi sono aggiunti gli amori di Semira Principessa di Cambaja, la quale per vendicar la morte del padre ucciso da Akebar, s' introduisse nel corte di Gianguir sotto il nome d' Alinda, e divenne amante di Cosrovio.

Il fondamento è tratto dalla Storia generale dell' Impero del Mogol, scritta dal Padre Catru.

ATTO

Denne Zaria havde en Datter navn-
lig Miraca, som hun havde avlet ved
den første Mand, og en Broder, ved
Navn Alavh. Begges stridige Mee-
ninger, og Mahobeths Troeskab bliver
man letteligen vaer ved at læse denne
Opera, til hvilken, for desto sterre
Førvirring, er sonet Semira, Prin-
cessse af Cambana hendes Elskov, hvil-
ken, for at hevne sin Faders Død, som
var ihjelslaget af Akebar, havde ind-
sneget sig ved Janguirs Hof, under
Navn af Alinda, og var blevet Cosro-
pii Elskerinde.

Grunden til denne Opera, er ta-
gen af den almindelige Historie om Mo-
gols Rige, skrevet af Pater Catru.

ATTO PRIMO.

SCEN. I.

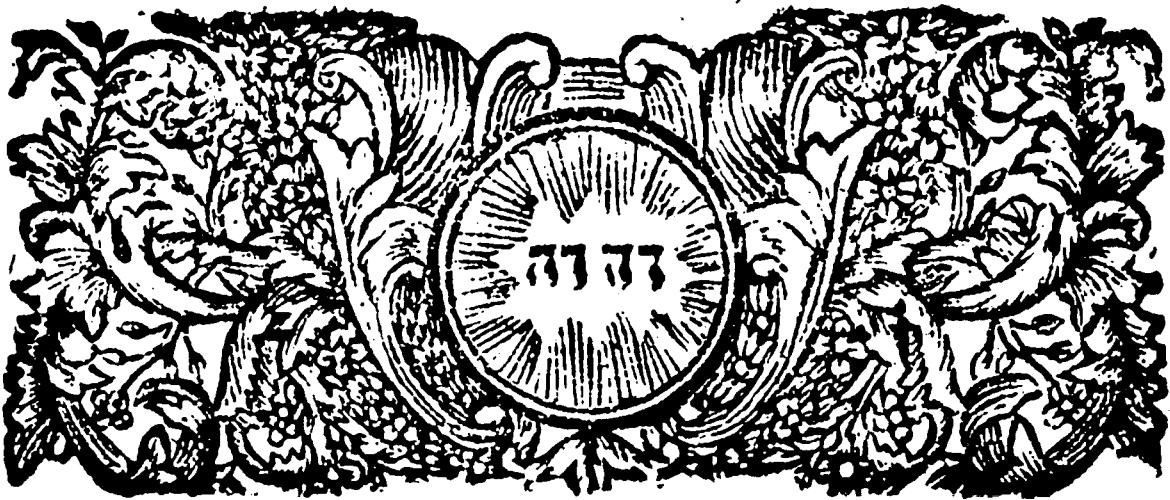
Amfiteatro nella gran piazza di
Agra con portone in prospetto. Tro-
no imperiale da una parte.

Zama, Cosrovio, Mahobet, Guardie.

Zama. E' allo invitto Gianguir tolser
di pugno
La sua vittoria le discordie in-
terne?

Mahob. Si, mia Regina, Kandahar ru-
belle
Sotto del nostro acciar veduto
avrebbe
Crescere il suo terren di ossa,
e di stragi,
Se - - -

Zama.

Første Act. Første Scene.

Et Amphitheater paa den store
Plads i Agra med Udsigt af en stor
Port. En Keyserlig Throne paa
den eene Side.

Zama, Cosrovius, Mahobeth,
og Vagten.

Zama. **S**aa har da de indvortes Usam-
drægtigheder revet den u-over-
vindelige Tanguir Geyerens af
Hænderne?

Mah. Ja , min Dronning , det opristte
Kandahar skulle under vores Sværd
have seet sin Egn opfyldt med dode
Kroppe og blodige Nederlage , der-
som . . .

Zama.

Zama. Mahobet, non più: i rei la tra-
ma,
In altro tempo ascolterò, che
altronde
L'amor di sposa, il mio do-
ver mi chiama.

(parte con guardie.)

SCEN. II.

Cosrovio, Mahobet.

Cosrov. Lieto or ti abbraccio, amico.

Mahob. Amico, e Servo,
Pur che tu sia al mio Re Suddi-
to, e figlio,

Cosrov. Nè Suddito, nè figlio: egli ri-
belle

Contro del padre Akebar pug-
nò, fù vinto.

Mahob. Perdon ne ottenne, ed emen-
dò il suo fallo.

Cosrov. Nò, Gianguir che mi è padre,
è mio vassallo.

Sai, che Akebar morendo, in
me lo impero

Ne trasferì, e che Gianguir es-
cluse.

Mahob.

Jana. Mahobeth, tael ikke meere derom, de skyldige med deres farlige Anslag vil jeg høre en anden gang ; Thi min Kicerlighed for min Gemahl, og min Skyldighed falder mig andensteds hen.

(Hun gaaer bort med Vagten.)

Anden Scene.

Cosrovius, og Mahobeth.

Cosr. Jeg omfavner dig nu med Glæde,
min Ven.

Mah. Ven, og Tienere, siden du er baade
en Underdan og en Søn af min Konge.

Cosr. Hverken Underdan, eller Søn; Han
stred som en Rebeller mod sin Fader,
og blev overvunden.

Mah. Han erholdt jo Pardon derfor, og
bedrede sin Forseelse.

Cosr. Mey, Ganguir, som er min Fader,
er min Basal. Du veed jo, at Alkes-
bar, da han døde, overdrog mig Re-
gieringen, og at han udelukte Ganguir
derfra.

Mahob.

ATTO I.

Mohob. Segui, e risponderò.

Cosrov. Sai, che di Zama.

Si accefe, in Perzia nata e di
vile sangue.

Questa moss'a da Asaf suo fra-
tello,

De' suoi primi sponsali, a me
destina

Miraca, ignobil germe, o quel-
lo scettro

Che di già si dovrebbe a que-
sta mano,

Minaccia in dote al mio minor
germano.

Makob. Cosrovio, è degna dei rifiuti
tuoi,

Si, la figlia di Zama, e in ciò
il mio zelo

L'onte non sosterrà del regio
erede.

Ma se al tuo Re, se al genitor
tu vuoi

Farti ribelle, ascolta;

L'ire infauste faran, l'armi
infelici,

Ed il primo io farò de' tuoi
nimici.

Ah

Mah. Bliv ved at fortælle, saa skal jeg siden svare dig.

Cost. Du veed ogsaa, at han forelskede sig i Zaina, som var fød i Persien, og elvers var af ringe Herkomst. Denne, ved sin Broder Asaphs Elskyndelse, bestikker mig Miraca til Gemahl, en uædel plante af hendes første Egeskab, og det Scepter, som allereude tilkom denne Haand, truer hun at ville give min yngere Broder til Medgift.

Mah. Cosrolius! Zamae Daatter er din Als viisning værd, og i den Fald skal min Midkærhed ikke understøtte den Kongelige Arvings Skam. Men dersom du vil giøre dig til Rebeller mod din Konge og Fader, da veed, at din uslyksalige Brede skal være de uslyksalige Zaaben, og jeg skal være den første af dine Uvenner.

Ah se placar non fai
 Tu stesso la procella,
 Io non farò la stella,
 Che ti potrà salvar.

Chiedendo aita in vano,
 Giuoco del vento insano;
 Ti perderai nel mar.

Ah se &c.

SCENA III.

Semira, Cosrovio.

Sem. Si pensoso, mio bene?
Cosr. Alinda, Alinda!
 Coll' amor tuo mi fai felice', è
 vero,
 Ma poi coll' odio tuo vuoi farmi
 iniquo.
Sem. E qual linguaggio è questo?
 Sei tu Cosrovio? Nò; più non
 conosco
 In te l' amante, e il Re. Lo
 schiavo io veggo
 Di Zama, e di Gianguir; e for-
 se in breve
 Di Miraca il consorte, *Cosr.*

Ach dersom du ikke selv
 Kand stille Stormen,
 Da er jeg ikke den Himmel,
 Som kand frelse dig.
 Forgiæves bedende om Hielp
 Skal du omkomme paa Havet
 Ved de rasende Vinde.

Ach dersom ic.

Tredie Scene.

Semira, og Cosrolius.

Sem. Hvorfor saa Tankefuld, min Stat?

Cosr. Alinda, Alinda! Du gør mig lykselig ved din Kærlighed; det er sandt, men ved din Fortrydelse vil du tillige giøre mig ubillig.

Sem. Hvad er dette for en felsom Tale? Er du Cosrolius? Nej, jeg tiender ikke meere i dig en Liebhaber og en Konge. Jeg seer du er en Slave af Zama og af Tanguir, og maa ikke inden fort Eid Mirucci Gemahlt.

B

Cosr.

Cosr. Ah taci, Alinda,
Pria che te, mille vite io lascie-
rei.

Ma vincitor torna Gianguir a
noi.

Sem. Pensa, che Alinda à il suo ni-
mico in lui.

Cosr. E in lui Cosrovio il padre.

Sem. Questo nome
A' più potere in te, che quel di
amante;
Ma farò senza te la mia vendet-
ta,

Resta infedel.

(*In atto di partire.*)

Cojr. Ah nò , mio Nume , aspetta.

Vedrai - -

Sem. Asaf istesso ,
Che arde per me, saprà più me-
ritarini.

Cosr. E contro un padre - - -

Sem. Contro un padre indegno ,
Che per render più illustre il
suo trionfo ,

Vuole in finta tenzon , mirarti
a fronte

Il fratello di Zama.

Cojr.

Cofr. Ach tie, Alinda, jeg ville hellere forlade tusinde Ricerester end dig. Men Geyer-Herren Tanguir kommer igien herhvid til os.

Sem. Bettens at Alinda har sin Fiende i ham.

Cofr. Og Cofrovius i ham en Fader.

Sem. Dette Navn formaaer meere hos dig end din Elsterinde ; Men jeg skal noge soge min Hevn dig foruden. Bliv du kuns utroe. (Hun vil gaae bort.)

Cofr. Ach nev, min Gudinde, bliv her. Du skal see . . .

Sem. Alsaph selv, som elster mig heftig, skal bedre vide at fortiene min Ricerlighed.

Cofr. Men imod en Fader . . .

Sem. Imod en ubærdig Fader, som, for at giøre sin Geyervinding meere anseelig, vil see dig at byde Zanæ Broder Spidsen, i en Blind-Fegning.

Cofr. Afaf?

Sem. Appunto.

Cofr. A Cosrovio tal onta?

Sem. A te coi torti

Lascia crescer ragione

Cofr. Amami, e credi,
Che un empio punirò.

Sem. Vedrò se amante

Fedele, o debol figlio oggi farai.

Cofr. Nò, piú perfido, e vil non mi
dirai.

Sem. Bramar di perdere,

Per troppo affetto,

Parte dell' anima,

Nel caro oggetto,

E il duol piú barbaro

D' ogni dolor.

Pur fra le pene

Sarò felice,

Se il caro bene

Sospira; e dice:

Troppa a semira

Fù ingrato amor.

Bramar &c.

SCE-

Cofr. Asaph?

Sem. Ga ret ham.

Cofr. Vil de giøre Cosrovio slig en Skam?

Sem. Låd din Fornuft tage til med den Uret,
dig tilføyes.

Cofr. Elsk mig, og vær forsikret, at jeg vil
straffe en Ugudelig.

Sem. Jeg vil da see, om du i Dag vil være
en troe Liebhabere, eller en skæbelig
Søn.

Cofr. Ney, du skal ikke falde mig utroe, el-
ler nederdrægtig meere.

Sem. Alt forlange, man skulle miste
En Deel af sit Liv,
For en alt for stor Affect
Til sin kære Skat,
Er den meest barbariske Smerte
Af alle Smerten.
Jeg vil dog skatte mig lykkelig
Midt i mine Bekymringer,
Dersom min kære Skat
Gukker og siger:
Ricelighed har været Semira
Alt for utaknemmelig.

SCENA IV.

Cosrovio, e Jasingo.

- Jasing.* Per cenno del Sultan, Prence,
a te vengo.
Cosr. Che vuol l' ingiusto Padre?
Jasing. Che tu in finta tenzon renda
più illustre
Col fior de' tuoi più fidi il suo
trionfo.
 Questo il campo ne fia.
Cosr. Basta che giunga
Un suo voler, perche sia nuova
offesa.
Jasing. Avrai fra breve
Di Cambaja, e Sorate in tuo
rinforzo
Le bellicose schiere.
Cosr. Opportune faran. Ma l' ira mia
Raffreno appena - - -
Jasing. Modera, o Prence,
Gl' impeti bellicosi. A parte
anch' io

Sono

Tjierde Scenе.

Costrovius, og Jasingus.

Jasing. Efter Sultanens Befalning kommer jeg til dig, o Prins.

Costr. Hvad vil den uretfærdige Fader?

Jas. At du ved en Blind-Trefning med Kieren af dine Folk skal giøre hans Seyerbinding meere anseelig. Her skal Pladsen være til Striden.

Costr. Der skulle ju få komme en nye Refaeling for at giøre mig nye Fortræd.

Jas. Inden en fort Tid kand du have Forsicrning af dine stridbare Tropper fra Cambaya og Surate.

Costr. De kand og komme til Pas. Men jeg tæmmer neppe min Brede.

Jas. Styr, o Prins, din Hidsighed til Strid. Jeg tager ogsaa Deel i den

Sono de' torti tuoi; e provo, e
sento,
Del tuo destin, non picciolo
tormento.

Tu non fai da quanti affanni
Nè pur fai da quai tiranni
T tormentato è questo cor.

Grandi è ver son le tue pene,
Ma il mio duol non à confine:
Perdi è ver l' amato bene;
Ma il mio fato à più rigor.

Tu non &c.

Cofr. Potrei è ver lagnarmi
Del Padre che a si strana, e ria
tenzone
Espor mi vuol; ma non sia mai.
Del sol destin mi lagno;
Ma in faccia a tutte le nemiche
schiere
Saran lo credo, e spero
Vittoriose le sole mie bandiere.

Serlo.

Uret, dig vedersares, og jeg føler og
fornemmer ikke lidet Smerte ved din
Skæbne.

Du veed ikke hvor mange Be-
fyrninger

Mindre hvor manae Tyranner
Der plager dette Herte.

Dine Lidelser ere store, det er
sandt,

Men min Sorrig haver ingen
Grændser:

Du mister din elskelige Skat,
det er sandt;

Men min Skæbne er endnu
haardere.

Du veed ic.

Cofr.

Jeg funde i Sandhed beklage mig over
min Fader, der vil udicette mig saa
selsom og lumpen en Kamp; Men det
skal jeg dog aldrig. Jeg beklager mig
alleneste over Skæbnen; Men jeg troer
dog og haaber, at mine Fahner allene
skal blive Sejverbinder frem for alle
de fiendtlige Tropper.

B 5

Jeg

Serbo costante il core,
 Che di mia spada al lampo
 L' altero vincitore
 Vedrò cader sul campo
 Chiedendo in van pietà.

E frà l' armate squadre,
 Vedendo il mio valore,
 Il barbaro mio padre,
 Del troppo folle errore
 Tardi si pentirà.

Serlo &c.

SCENA V.

Dal fondo della Scena si avanza un
 Carro trionfale, sopra cui siedono
 Gianguir, e Zama.

*Gianguir, Zama, Mahobet, Asaf; dopo
 Cosrovio, Soldati, e Schiavi
 Persiani.*

Gian. **L**a vittoria, e la pace ecco al
 mio carro

Avvin-

Jeg har 'det' bestandige Haab,
 At jeg skal see den stolte Gever-
Herre
 Falde paa Bal-Pladsen
 For min blanke Raarde,
 Vedende forgiveves om Pardon.

Og min barbariske Fader
 Vil alt for sildig fortryde
 Ein alt for daarlige Bildfarelse
 Maar han faaer min Tapverhed
at see
 Blandt de bevaebnede Tropper.
Jeg har ic.

Femte Scene.

Nederst paa Theatro kommer en
 Triumph-Bogn frem, hvor paa Jan-
 guir og Zania sidder.

Janguir, Zania, Mahobeth, Asaph;
 der paa Costrovia, Soldater og
 Persianke Slaver.

Jang. **G**ee, mine Frene; Geyervindina og
 Fred

Avvinte, o fidi miei: La Per-
sia al piede.

Mi gettò le sue palme, e pose
l'armi

Godà il mio impero tutto
Della vittoria, e della pace il
frutto.

(Giunguir, e Zama cominciano
a scendere. Gli schiavi s'ì get-
tano a terra, e sopra di essi
Gianguir, e Zama sì avvan-
zano.)

Zam. Mio Rè, quegl' infelici un di si
lieto

(Giunge Cosrovio.)

Non funestino più coi lor sospiri.

Gian. Grazia chiedi in mia gloria. A
te gli dono.

Cosrovio, Asaf, omai sì adem-
pia il cenno.

Asaf. Rompo gl' indugi, e al grand
onor mi astretto.

(parte.)

Cosr. Arder mi sento d'ira, e di di-
spetto.

(parte.)

Mab.

Fred omgiver min Vogn: Heele Persien har fastet sig for mine Fodder, til Jorden med udstrakte Hænder, og nedlagt Gevehrt. Mit heele Rige skal nu nyde Frugten af min Scherwinding og Fred.

(Janguir og Zama begynder at stige ned fra Vognen. Sla-verne kaster sig næsgrius til Jorden, og paa disse træder Janguir og Zama frem.)

Zama. Min Konge, lad disse Ulyksalige ikke giøre saa glad en Dag bedrovet med deres Suf.

(Cosrovius kommer dertil.)

Jang. Forlang en Gunst til min Ere. Jeg giver dem i din Magt, Cosrovius, Asaph, lad nu min Besulning blive opfyldt.

Asaph. Jeg skynder mig uden Ophold til denne store Ere.

(Han gaaer bort.)

Cosr. Jeg brænder af Vrede og Foragt.
(Han gaaer bort.)

Mahob.

Mab. Parte Cosrovio minaccioso, e
torvo.

(*Giang. e Zama vanno sul tro-
no.*)

Giang. Dopo un orrida guerra, altra
ai vostri occhi
Ne succeda gioconda,
Dove parte non abbia odio, ne
sdegno

Mab. Facciasì omai. Date, oricalchi,
il segno.

(*Suonano gl' istruimenti militari,
ed escono Cosrovio, e Ajaf colla
loro squadriglia, avanzandosi
verso il trono, e piegate in atto
di riverenza le armi. vanno al
loro posto. I due Capi fermanisi
davanti il trono per attendere
gli ordini di Gianuir.*)

Gian. Prodi, da un falso ancora
Simolacro di guerra
Si acquista vera lode. Armi
innocenti
Trattinsì. Al fianco appesa
Sia di fregio la spada, e non di
offesa.

(*Cosro-*

e Mah. Cosrovius gaaer truende og bister bort.
 Janguir og Zama sætter sig
 paa Thronen.

Jang. Efter en forskæffelig Krig skal G faae
 en anden at see, der er meere behage-
 lig, og som lober af, uden Had og
 Brede.

Mah. Lad nu see en Begyndelse. Paukere
 giver Lægn til Striden.

(Reigs-Instrumenterne lader
 sig høre, og Cosrovius tillige
 med Asaph kommer frem med
 deres Soldater, nærmende sig
 mod Thronen, boyer deres Ge-
 vehr ned til en Hilsen, og ind-
 tager deres Poster. De to
 Anførere bliver staende for-
 ved Thronen for at vente paa
 Befaling af Janguir.)

Jang. G tappre Krigs-Mænd, man erlanger
 end og den sande Noes ved en falsk Af-
 bildning paa Krigen. Lad os forlyste
 os med de uskyldige Vaaben; Og lad
 Raarden hænge ved eders Side til
 Stads, og ikke til at stade nogen med.

Cosro-

(Cosrovio, e Asaf inchinato Gian-guir vanno a porsi a fronte.)

Cosr. Asaf, a ragion vai lieto, e super-bo

Di tal nimico a fronte.

Asaf. Il cennio adempio

Del tuo gran genitore.

Cosr. Caro ti à da costare il mio ros-sore.

(Si battono senza vantaggio di alcuna parte. In fine quei di Cosrovio dan di mano alla scia-bla, ed incalzano gli avversarj, che impugnata la loro, ritiransi fuori dell' anfiteatro inseguiti dagli altri.

Gian. Soldati, o là; si temerario un figlio!

(Scendono dal trono, e Mahobet corre per dove à veduto uscire Cosrovio.

Zam. Mio Rè, del mio german cor-ro a periglio.

(parte.)

Gian. Fino sugli occhi miei! De miei sospetti,

(Cosroviis, og Asaph bøyer sig ned for Janguir, og gaaer derpaa hen at stille sig i Spidsen.)

Cosr. Asaph, du har Aarsage til at gaae til en Fiende saa glad og stolt i Modde.

Asaph. Jeg opfylder din store Faders Beslutning.

Cosr. Ricere, det skal koste dig min Skam.

(De figter uden fordeel paæ enten af Siderne. Til sidst griber de af Cosrovii Partie til Baarden, og forfolger deres Modstandere, hvilke taber og retirerer ud af Amphitheatre, fulgt af de andre.

Jang. Soldater, holla; Gaa formosteligent Son!

(De stiger ned fra Thronen, og Mahobeth løber hen, hvor han har seet Cosroviis gaae ud.

Sama. Min Konge, jeg løber hen til den Farre, min Broder stikker i.

(Hun gader bort.)

Jang. Endog i min Nærbaerelse! See, der

E

hav

E de suoi rei disegni, ecco la prova.

Mah. Riposte à l' armi il figlio. Asaf è salvo.

Gian. Ma io sono oltraggiato,
E non son Rè, se resto inven-
dicato.

Quel mar la cui sembianza,
Placida sembra , e fida,
Solo incostanza annida,
Pien di procelle à il sen.

Colei che appar fedele
Ad un sincero affetto,
Spesso infedele à il petto ,
Perfida poi divien.

Quel &c.

SCENA VI.

Zama, Asaf.

Asaf. Si dee pronto riparo al male estremo.

Zama. Violento il detesto.

Asaf.

har vi Beviis paa min Mistanke, og
paa hans vanartige Forsæt.

Mah. Din Søn har nedlagt Gevehrt. **Asaph** er i Behold.

Jang. Men jeg er blevet fortørnet, og jeg er
ikke Konge, dersom jeg lader dette gaae
uhedvet bort.

Det Hav som synes roelig
Og sikkert at see til,
Laver paa idel Ubestandighed;
Og er fuld af Storm og Uvejr;
Den som synes troe
Ved en oprigtig Affekt,
Har ofte et utroet Hjerte,
Og bliver siden en Mæneedere.

Det Hav ic.

Siette Scene.

Tama, og **Asaph**.

Asaph. **M**an maa hastig råde God paa saa
stor et Onde.

Tama. Jeg gruer for dette Bold,

C 2

Asaph:

Afaf. Usa il più mite.
 Sei madre a degna figlia; ella
 si unisca
 A Cosfrovio in consorte.

Zam. Ah ch' egli opporrà sprezzi, e
 ripulse.

Afaf. Non oserà, or che il suo nuovo
 eccezzo
 Arma nel padre le vendette, e
 l' ire.

Zam. Ai vinto, Afaf, ai vinto. E s' ei
 perfiste?

Afaf. Ostinato si perde, e senza nostra
 Colpa si perde. Al Re non man-
 can figli,
 Ne a Miraco consorti.

Zam. Or sù si faccia;
 Neghi Cosfrovio, o assenta,
 Il suo voto, o il suo orgoglio
 Forse daranno alla mia figlia il
 soglio.

Asaph. Brug den største Mildhed, du kand.
Du har en værdig Daatter; Hende
kand du forene i Egteskab med Es-
rovia.

Zama. Ach, det vil han sætte sig imod, og af-
slaae det med Foragt.

Asaph. Det tor han ikke vove, nu da er vye
Overtrædelse sætter hans Faders Vrede
i Harnisk.

Zama. Har du bundet, Asaph, har du bun-
det. Og vin han bliver saa ved?

Asaph. Lad den Halstarrige omkomme, og lad
ham omkomme, uden at vi er skyld
deri. Kongen flettes ikke Gener,
ikke heller Miraca Partier.

Zama. Bel an, lad det saa være; Esrobius
maa nægte det eller samtykke derudi,
hans Egteskabs-Eroe, eller og hans
Etolhed skal maaskee bringe min Dat-
ter en Erone til Veje.

Languir dovrà quel core
 Superbo, ed ostinato,
 Che non sà che sia amore
 E amore in sen non à,
 Ma pur a suo dispetto
 Dovrà piegarsi ancor.

Ma se del padre il perfido
 Disdegna la pietà,
 Si rende insopportabile
 Al mondo, e al Genitor.

Languir &c.

SCENA VII.

Semira, e Afaf.

Sem. Infelice Semira, e fino a quando
 Sotto nome non tuo, raminga,
 e sola
 Per vendicarti un di, viver dovrà?
 Padre, fratelli, e regno
 Mi à involati Gianguir, Cosfroyo all' empio
 E figlio,

Dette hofferdige og halstarrige
 Hierete
 Er værd at forsnægte;
 Thi det veed ikke hvad Kærlig-
 hed er,
 Og har ingen Kærlighed i
 Hiertet.
 Men han skal dog endnu lade
 sig bøye
 Til sin egen Skam.
 Men dersom den Troelose
 Foragter sin Faders Medliden-
 hed,
 Gør han sig utaalelig
 Baade for Verden og for sin
 egen Fader.

Dette ic.

Glyende Scene.

Semira, og Asaph.

Sem. Ulyksalige Semira, og hvor længe
 skal du vel leve saa vildfarende og
 forladt for at hevne dig en Dag? Jan-
 guie har berset mig mine Brødre og
 Riget.

ATTO I.

- E' figlio, e ancor nudrisci
Per lui sensi d' amore?*
- Asaf.* Alinda?
- Sem.* (Oh Dei,
Asaf è qui.)
- Asaf.* Che mai ti turba?
- Sem.* Il solo
Pensier del tuo periglio
Rende tremante il cor, bagna-
to il ciglio.
- Asaf.* Rasserenati, o cara;
Pende sul capo all' offensor ni-
mico
- Sem.* La vendetta reale,
E contro un figlio
Vorrà un padre infierir?
- Asaf.* Si, s' ei la destra
Ricuserà di mio nipote al nodo.
- Sem.* (Misera me!) ma all' imeneo
ben chiare
Non anche ardon le faci.
- Asaf.* E che' dirai
Se in pura luce scintillar le miri?
- Sem.* Crescerà il mio contento. (E i
miei martiri.)

(parte.)

SCENA

Riget. Cosrobius er den Ugudeliges
Søn, og endnu hør du et Kierligt
Hiertelav til ham?

Asaph. Alinda?

Sem. (Ach Himmel, Asaph er her tilstede.)

Asaph. Hvorpore bliver du saa forbauset?

Sem. Den blotte Tanke om din Fære kom
mit Hjerte til at skælve, og mine Øye
ne til at løbe over af Graad.

Asaph. Giv dig tilfreds, o Kære; Den Kon-
gel. Hevn overhænger den Uven, som
har fortærret dig.

Sem. Vil da en Fader viise sin Grumhed
mod en Søn?

Asaph. Ja, dersom han veiarer sig ved at give
sin Haand til min Syster, Datter,
og forærene sig med hende i Egteskab.

Sem. (Jeg Elendige!) men Bryllups-Fak-
lerne ere endnu ikke antændte.

Asaph. Hvad vil du vel sige, dersom du seer
dem at brænde i fuld Skin.

Sem. Min Fornøjelse vil tage til og blive des-
sto større, (og mine Lidelser tillige.)
(Hun gaaer bort.)

SCENA VIII.

Asaf.

Con si dolci lusinghe
 A sperar tu m' invitti, o
 mio tesoro;
 Ma la sola speranza
 Per Lusigar un cor non è ab-
 ba stanza,

Contro il destin che freme
 Di sue procelle armato,
 Combatteranno insieme
 La speme, ed il timor.

Fuggir le mie ritorte
 Che giova alle mia fede!
 O' sciolto, è ver, il piede,
 Ma non o' sciolto il cor.

Contro il &c.

SCENA

Ottende Scene.

Asaph.

Med saa sode smiggerfulde Ord vil
du, min Skat komme mig til at
haabe; Men Haabet allene er ikke til-
strækkelig nok til at smigre et Hjerte.

Haab og Frygt
Skal begge stride tillige
Imod Skæbnen, som fuyser
Med sine Storm-Vinde.
Hvad nytter det min Troestab,
At jeg undsiner mine Baand!
Min God er vel frie, det er
sandt;
Men mit Hjerte er ikke frie.

Haab og ic.

Nien-

SCENA IX.

Gianguir, poi Cosrovio.

Gian. Venga Cosrovio. Affetti, a
qual di voi
Abbandono me stesso?

Cosro. (Assai già Nocque
Un soverchio furor. Cedasi al
tempo.)

Gian. (La grand' arte del regno è il
saper fingere.)

Più che al tuo Re, vieni al tuo
padre, o figlio;)

Se il saper di esser reo ti fa spa-
vento,

Col pensar di esser figliò a te
fa core.

Cofr. Son reo, se tal mi vuoi. Ma il
mio trasporto

Impeto fù di generoso ardire.

Un Asaf avversario a me fea
torto.

E in cimento anche finto

Non mi fofferfi, o sopraffatto,
o vinto.

Gian.

Niende Scene.

Janguir, og derefter Cosrovius.

Jang. Hvorfor Costoviis komme hid. Hvilkens af mine Affeクter skal jeg nu lade raade?

Cosr. (En alt for stor Hidsighed har allerede giort Skade nok. Jeg maa give efter til en belærlig Eid.)

Jang. (Det er en stor Konst i en Regierung, at kunne forstille sig.) Kom, o Son, til din Fader, mere end til din Konge. Dersom du frugter fordi du veed dig skyldig, da tag Mod til dig, ved at bænke, du er en Son.

Cosr. Jeg er skyldig, om du saa vil ansee mig. Men min Overrulelse har været en Hidsighed af en ædelmodig Tapperhed. En Asaph, som var min Contrapart, gjorde mig Uret. Og jeg kunde ikke taale at mishandles eller at overvindes, endog i en blind Trefning.

Jang.

Gian. Cedo , vuoi più ? Condanno i miei sospetti,
E innocente ti abbraccio.
E perche non sia rotto un sì bel nodo
Da privato rancor , ne sia la figlia
Di Zama arra sicura, e' stabil pegno.

Cofr. Come?

Gian. Nel suo imeneo gli odi abbiano fine:

Cofr. E al nostro real sangue
Darà gli eredi ella di nom vil
germoglio ?

Ma - - -

Gian. Resistere è van. Comando, e voglio.

Cofr. (Al generoso il simular, che pena !)

Ove un padre , ed un Re comanda , e vuole,
Non altro che ubbidir resta ad un figlio.

Gian. Di lodevole ossequio util consiglio.

SCENA

O i Jang. Jeg tilgiver dig, forlanger du meere?
 Jeg forbinder min Mistanke, og om-
 favner dig som uskyldig. Og paa det
 et saa saet Vaand ikke skal brydes ved
 særdeles hemmelig Fiendstab, kand
 Samæ Daatter være et sikkert og be-
 standig Pant derpaa.

Cosr. Hvorledes?

Ian Jang. Ved at tage hende til Gemahl bliver
 ald Had ophevet.

vil Cosr. Og hun, som er af ringe Herkomst skul-
 le give Arvinger til vor Kongelige Fa-
 milie? Men , , ,

, e Jang. (Hvilken Wine er det ikke for et ædels-
 modig Herte at hylle!) Hvor en Fa-
 der og en Konge befaler og vil, der
 kand en Son ikke andet end adlyde.

ad Jang. En roesværdig Lydighed er et nyttigt
 Raad.

Ejen

SCENA X.

Afaf, e Ditti.

Gian. Vieni, Afaf; in Cosrovio ec-
coti il degno
Sposo di tua nipote ; a lui di tanto
Onor, grazia tu rendi. Io vò
a recarne
Caro al par, che improviso
Alla madre Sultana il lieto av-
viso.

Già di piacer il gelo
Corrermi al core io sento ;
E appena il mio contento
Mi lascia respirar.

Chiaro mi sembra il cielo,
Tutto mi reca gioja ;
E fra il piacer che provo
Non o più che bramar.

Già di &c.

SCENA

Tiende Scene.

Asaph, og de forrige.

Jang. Rom, Asaph; See her i Cosroes
en værdig Gemahl for din Syster-
Daatter. Jeg gaaer hen at bringe
Sultaninden hendes Moder dette kær-
komne og uformodentlige Nyt.

Jeg fornemmer allerede
At det iisner i mit Hjerte af
Glæde;
Og min Fornøjelse
Er færdig at qvæle mig.

Himlen synes mig klar og reen,
Altting giver mig Anledning til
Glæde;
Og ved den Fornøjelse, jeg
føler,
Har jeg ikke meere end at ønske.

Jeg fornemmer ic.

2

Ellev.

JA

SCENA XI.

Cosrovio, Asaf.

Cosr. Siam soli, Asaf, or senti: Al
regio impero
Mi fù d'uopo ubbidir, Forzai
me stesso,
E feci il mio dover. Segui il
mio esempio.

Riedi sal Sultano, se il modo a
cui mi astrinse
Sciogli tu stesso.

Asaf. Io ?

Cosr. Si scioglier tu il dei,
Che a tuo vantaggio il feduttor
ne sei.

Asaf. Falso non o' si ardito.

Cosr. In te col falso

Temerario è l'amor. Tu mio
rivale?

Asaf. Come? vorrai - - -

Cosr. Già disse. E se forzarmi

S'insista a un imeneo che odio,
e detesto,

Tu

Ellevte Scene.

Cosrovius, og Asaph.

Cosr. Vi ere nu allene, Asaph, hør nu
det var mig fornøden at adlyde
den Kongelige Besaling. Jeg tvang
mig selv og gjorde min Pligt. Følg
mit Exempel. Gå til Sultanen igien,
og løs du selv den Knude, som han
har knyttet mig med.

Asaph. Jeg?

Cosr. Ja, du maa løse den; thi du er deri
en Forfører til din egen Fordeel.

Asaph. Jeg har ikke saa dristig et Overmod.

Cosr. Foruden dit Overmod, har du og en
formastelig Kærlighed. Du er jo min
Rival:

Asaph. Hvorledes? Vilde du . . .

Cosr. Jeg har allerede sagt dig det. Og der-
som du bliver ved at tvinge mig til et
Partie, som jeg hader, og bær en

Tu di tanta insolenza
 Mi pagherai colla tua vita il
 figlio,
 Nè il Rè ti salverà dal braccio
 mio.

Asaf. Ubbidirò. (Ma dell' oltraggio
 atroce
 Vendicarmi sapran silenzio, e
 voce,)

(*Parte.*)

Cosr. Tolgami ad altro inciampo
 Sollecita partenza, e con Alinda
 L' amor mi segua, e la vittoria
 al campo.

Colle procelle in seno
 Di cento affanni, e cento
 Il misero mio core
 Già sento Naufragar.

Con generosa brama,
 Tra i rischi, e le ruine,
 Di nuovi allori il crine,
 Io volo a circondar.

Colle &c.

Fine dell' Atto Primo.

ATTO

Alstkye for, skal du betale mig med dit
Liv, til Straf for saa stor et Overmod,
og Kongen skal ikke engang kunde frelse
dig fra min Arm.

Asaph. Jeg vil da adlyde dig. (Men min
Faushed og Tale skal vide at herne
sig over denne grove Overlast.)
(Han gaeer bort.)

Cose. Gid jeg ved min hastige Fortgang her-
fra maatte undgaae et nyt Alsted, og
at Kærliahed maatte folge mig med
Allinda, saa vel som Seyeren i Feldten.

Jeg fornemmer allerede
Mit beængstede Hierte at lide
Skibbrud,
Bed de omkring svevende
Storm-Vinde
Af hundrede og hundrede Be-
kymringer.
Jeg haster med en ædelsmodig
Begærighed,
At frone min Isse
Med nye Laurbær-Greene.
Ende paa den første Act.

Anden

ATTO SECONDO

SCENA PRIMA.

Deliziosa.

Semira, e Iasingo.

Sem. Data dunque è la fede?

D Mi tradisce Cosrovio? E
mi pospone

Alla figlia di Zama? Oh Dei!

Iasing. Semira - - -

Sem. Chi creduto l' avria? Tante
promesse?

E tanti affetti? e tanti giura-
menti.

Iasing. Eh, dà luogo e ragion.

Sem. Che puoi tu dirmi,
In discolpa del perfido?

Iasing. Egli vista
Nel comando la forza, e nel
rifiuto
L' inevitabil pena,

Che

Minden Act.

Gorste Scene.

En prægtig Hauge.

Semira, og Jasingo.

Sem. Gaa er da Loftet alt gjort? Gaa
ledes forraader Cosrovius mig?
og agter mig ringere end Zamæ Daas-
ter? Ach Himmel!

Jasing. Semira = = =

Sem. Hvem skulle have kænkt dette? Gaa
store Loftter? Gaa store Affecter? Og
saa store Eeder?

Jas. Ev, gib dog Fornuftien Stæd.

Sem. Hvad kand du sige mig til den Troe-
loses Undskyldning?

Jas. Hvad skulle han vel giore, da han sae
Magten i Besalingen, og en uforbise-

Che far potea ? Finger osse-
quio al padre - -

Sem. E sposarsi a Miraca

Iasing. Ancor nol fece.

Sem. Ma lo farà. Forse a quest' ora
al fianco

Della rival, de' torti miei si ride.

Iasing. Quante volte tu stessa
A simular lo consigliasti !

Sem. in campo

Farlo era giusto, e non in fac-
cia al vile

Talamo di coleí.

Iasing. Pria che lui condannar - - -

Sem. Già son tradita

Iasing. L' ira' - - -

Sem. Lasciami, parti,

Vò restar tutta in preda all' ira
mia.

Iasing. Mal si accorda ragion con ge-
losia,

Di quell' ingiusto sdegno
Io la cagion non vedo :
Offenderti non credo,
Parlandoti sincer,

Tu

giængelig Straf i sin Modstand? Han
maatte forstille sig mod sin Fader

* * *

Sem. Og tage Miraea til Gemahl.

Jas. Det gjorde han ikke endnu.

Sem. Men han vil giøre det. Maastee man
i denne Tidne, ved Siden af min Ki-
val, beleer min Uret.

Jas. Hvor ofte har du ikke selv raadet ham
til at forstille sig!

Sem. I Feldten var det billigt, og ikke ved
saa uederdrægtig en Formæling med
hende,

Jas. For du fordsimmer ham * * *

Sem. Jeg er allerede Forraad.

Jas. Din Brede * * *

Sem. Lad mig være i Noe, og gak bort. Jeg
vil ganske overgive mig til min Brede.

Jas. Fornuften kommer slet overeens med
Galoufie.

Jeg seer ikke Aarsagen
Til denne ubillige Brede:
Jeg tænker ikke at fortærne dig
Med at tale oprigtig.

D 5

Du

Tu lo rendestiamante,
 Colpa del tuo sembiante,
 La libertà del labbro,
 La servitù del cor.

Di quell' &c.

SCENA II.

Semira, Cosrovio.

- Cosr.* Delusi ò i miei nimici. La
 funesta
 Regia tosto fuggiam.
Sem. (Vedi, che audacia !)
 Io fuggir teco ? quella
 Che qui lasci è Miraca ; e Alin-
 da io sono.
Cosr. Svelse un assenso violento al
 core
 Un impero crudel.
Sem. Sei mentitore.
Cosr. Ah ! se mi credi reo, troppo
 miaffliggi.
Sem. La tua sposa gentil può con-
 solarti.

Cosr.

Du har giort ham forliebt:
 Dit Ansigt, din frie Æunge.
 Og dit fangne Hjerte
 Forvoldte fligt.

Jeg seer ic.

Anden Scene.

Semira, og Cosrovius.

- La Cofr. Jeg har fixeret mine Fiender. Lad os undflyve dette bedrøvelige Slot.
- in- Sem. (See en lang, hvilken Dristighed!) Jeg skulle flygte med dig? Den som du forlader her, er Miraca: Jeg er Alinda.
- al Cofr. En haard Besaling har astvungen mit Hjerte et haarde Samtykke.
- Sem. Du er en Løgnere.
- po Cofr. Ach! Dersom du troer mig at være skyls dig, da fortørner du mig alt for meget; Og dersom jeg er skyldig, quæler du mig for meget.

Sem. Din artige Gemahl kand troste dig.

Cofr.

Cofr. Ah non dirimi così; tu sola, oh
Dio!

Sei mia vita, mio ben.

Sem. Per sempre addio.

Cofr. Così mi lasci?

Sem. Alla tua sposa vanne,
Perche sprezzarla? E perche
a me fedele

Solo esser vuoi?

Cofr. Se tiraneggia un core

Non à ragione, o non la inten-
de amore.

Se al labbro mio non credi,
Cara nemica mia,
Appriimi il petto, e vedi
Qual sia l' amante cor.

Il cor dolente afflitto,
Ma d' ogni colpa privo;
Se pur non è delitto
Un innocente amor.

Se al &c,

SCE-

Cofr. Ach ! tael mig ikke saaledes til ; Du eene, ach Himmel ! er mit Liv og min Skat.

Sem. Far ævig vel.

Cofr. Forlader du mig saaledes ?

Sem. Gak til din Gemahl, hvorfore vil du foragte hende : Og hvorfor vil du alle- ne være hende troe ?

Cofr. Maar et Hierte thrauniserer, besidder det enten ikke Fornuft, eller og det for- stader sig ikke paa Kærighed.

Dersom du ikke troer min Mund,
Min kære Uven,
Da aaben mit Bryst, og see
Hvorledes mit elskende Hierte er.
Mit Hierte er sorrigfuld og be-
drovet ;
Men ellers frie for ald Skyld ;
Dersom en uskyldig Kærighed
Ikke skal faldes en Skyld.

Dersom ic.

Ere-

SCENA III.

Semira, poi Asaf.

Sem. Partissi al fine lo sleal; giust' ira
Mi agita l' alma, e mi sorprende il core.

Asaf. Alinda, e quale io miro
Da tuoi bei lumi folgorar lo sdegno?

Sem. Vanne Asaf, non tentarmi.

Asaf. Oh Dei, che feci?
Qual fallo è in me?

Sem. Non più; mi occupa il core
La sinania, ed il furor. Lungi l' amore.

Ti sento ogn' ora in petto,
Povero amante core;
Nel tuo dubbioso amore
Languire, e palpitar.

Ma

Tredie Scene.

Semira, derefter Asaph.

Sem. Den Troelose gik dog omsider bort;
En retsærdig Vrede tumler mit
Sind, og overvælder mit Hjerte.

Asaph. Alinda, hvor seer jeg ikke Vreden skinne ud af dine deylige Dyne?

Sem. Gå din Vey, Asaph, og frist mig ikke.

Asaph. Ach Himmel, hvad har jeg gjort?
Hvad er min Glyld?

Sem. Fael ikke mere; Vrede og Galenskab
indtager mit Hjerte. Kierlighed er
langt borte.

Jeg faler altid det stakkels for-
liebte Hjerte

At forsinægte, og slaae
I mit Bryst,
Bed sin tvivlraadige Kierlighed.

Men

Ma se così t' affanna
Un barbaro timore,
Che fia, se traditore
Lo giungi a ritrovar.

Ti sento &c.

SCENA IV.

Asaf, Gianguir, e Cosrovio con guardie.

Asaf.

Quai sensi non intesi!
(Giungono Gian.e Cosr.)

Gian.

O tu mi segui
All' ara nuziale, o là, spergiu-
ro,

La pena ad aspettar tra i tuoi
cattodi.

Tù taci? In quel silenzio
Già temo il nuovo inganno, e
Scorgo il primo.

Asaf.

Mio Rè, si assolva, ch' ei testè
giurommi

Esl'er Miraca il suo gran ben.

Cosr.

Mendace!

(Mette la mano sulla sciabla.)

Gian.

Men dersom en barbarisk Frygt
 Saaledes bedrøver dig,
 Hvad vil der blive af,
 Dersom det finder Forræderen
 igien.

Jeg føler altid ic.

Gierde Scene.

Asaph, Janguir, og Cosroviis
 med Vagten.

Asaph. Hvad hørte jeg ikke der for Ord!

(Janguir og Cosroviis kom
 mer dertil.)

Jang. Enten følg med mig til Formælings-
 Alsteret, eller gak, Meeneedige, at for-
 vente din Straf blandt din Vagt. Du
 tier? Ved denne Caushed frygter jeg
 allerede et nyt Bedragerie, og etindrer
 det første.

Asaph. Min Konge, tilgiv det altsammen; thi
 nu nyelig har han soveret mig til, at
 Miraca var hans kæreste Skat.

Kose. Din Løgnere!
 (Han griber til Raarden.)

E

Cosr.

Gian. Che? Me presente anche la man
sul ferro?

Una carcero, iniquo - -

Gofr. E lacci, e morte
Soffrir saprò, non l'impostura
infame.

In Asaf, in Miraca

Non è che oggetti di abominio,
e d'ira.

Si t' ingannai, Sultan; Ma que-
sto inganno

Fù rispetto di figlio; e se de-
litto

Lo vuoi; su via, [puniscimi a]
tuo grado.

Ma da tuoi ingiusti aguati
Saprò forse sottrarmi. Andiam,
Soldati. (Parte.)

SCENA V.

Gianguir. Asaf.

Gian. Seguitelo, e sepolto in cieca,
torre - - -

(Partono alcune guardie.)

Asaf.

an Jang. Hvad? Endog at grieve til Raarden i
min Nærvoerelse? Et Fængsel, du ua-
billige . . .

ira Cosr. Fængsel og Død fand jeg taale; Men
ikke et skammelig Bedragerie. Jeg
bærer ikke andet end Ufsteve og Brede
til Alsaph og Miraca. Jeg har be-
draget dig, Sultan; Men dette Be-
dragerie var en sonlig Erbødighed;
Og dersom du vil ansee det som en For-
feelse; Bel an, straf mig som dig bes-
hager. Men jeg skal maaſkee vel vide
at undgaae dine uretførelige Efterstræ-
beler. Soldater, lad os gaae.
(Han gaaer bort.)

Femte Scene.

Janguir, og Alsaph.

ca. Jang. Folg ham efter, og begrav i et mort
Saarn . . . (Nogle af Dag-
en gaaer bort.)

E a Alsaph.

Asaf. Pensa, Signor, che il principe
è tuo figlio.

Gian. Ubbidisca; e mi tema. Io son
deluso.

Asaf. Di altro non fosse reo?

Gian. Parla.

Asaf. Ne aggiungi
Tradito ancor. Duolmi accu-
farti un figlio.

Ma se può d'Agra uscir, di cen-
to schiere

Andrà alla testa, e Mahobet il
fomenta.

Gian. Il suo destino è in mio potere.

Asaf. Udisti
Le sue minacce; e le irritate
squadre - - -

Giang. Taci. Tu parli al Rè, né pensi
al padre.

Pien d' ardir costante, e forte,
Non pavento il gran cimento;
Il furor d' avversa forte
Sono avvezzo a disprezzar.

Forte

Asaph. Betenk, Herre, at Prinzen er din
Søn.

Jang. Han bor adlyde og frygte mig. Jeg er
sikkeret.

Asaph. Er han ikke skyldig i andet?

Jang. Tael.

Asaph. Du kommer endnu ikke paa Forrædes-
riet. Det gjør mig ondt, at jeg skal
anklage din Søn for dig. Men der-
som han kand komme ud af Alra,
gaaer han i Spidsen for hundrede Nes-
guinter Bevæbnede, og Mahobeth
ophidser ham.

Jang. Hans Skæbne staer i min Magt.

Asaph. Hørte du hans Trudseler; Og de op-
hidsede Tropper = = =

Jang. Tie stille. Du taler til Kongen, og
tænker ikke paa Faderen.

Jeg er opfyldt med Dristighed,
Bestandighed og Styrke,
Og frygter ingen stor Preve;
Jeg er vandt til at foragte
Den forvendte Skæbnes Ra-
sarie.

Forte sprone è a questo petto
 Del mio figlio il crudo aspetto;
 Che mi chiama alla vendetta
 Che m' affretta a trionfar.

Pien &c.

SCENA VI.

Zama, Gianguir, Asaf.

Zam. Non mai con più dolor venni
 al tuo aspetto.

(*Nel tempo che Gianguir vuol partire viene arrestato da Zama.*)

Gian. Zama, perche?

Zam. Sottratto a i suoi custodi
 Si è il principe feroce.

Gian. Ei sol tanto potè?

Zam. Nò, che alla fuga
 Li costrinse dell' armi il primo
 duce.

Gian. Mahobet?

Zam. Fido a Cosfrovio.

Asaf. A te fellone.

Giang.

Min Sons grumme Asium!
 Giver Mod og Tilsknyndelse i
 dette Herte;
 Thi han falder mig til Hevn,
 Og han skynder mig til at tri-
 umphere.

Jeg er ic.

Giette Scene.

Zama, Janguir, og Asaph.

Zama. Aldrig med større Bedrøvelse kom jeg
 for dit Asium.

(I det Janguir vil gaae bort,
 bliver han holdt tilbage af
 Zama.)

Jang. Hvorfore, Zama?

Zama. Den grumme Prins er undkommens
 fra sin Bagt.

Jang. Kunde han formaae saa meget allene?

Zama. Nej, Generalen har kommet ham
 dertil.

Jang. Mahobeth?

Zama. Han er Cosrovis troe.

Asaph. Mod dig er han en Skielm.

Gian. Asaf, or sia tua cura,
Che il capo di colui qui a me si
rechi.

Eccoti il regio impronto.

(*Gli da il Sigillo reale.*)

Asaf. Celebre ossequio al grande onor
risponda,
(*Parte con alcune guardie, po-*
che restandone con Gianguir.)

Zam. Mio Gianguir, in qual duro
Varco sei posto, e forse io vi ti
spinsi,

Gian. Non lagrimar; pena sovrasta ai
rei.

Zam. Arridano alla speme i giusti Dei,

SCENA VII.

*Mahobet, con seguito di Soldati col ferro
in mano, e detti.*

Mah. Le vie chiudete ad ogni passo,
o fidi,

Zam. Che fia?

Gian. Qual nuovo ardir? Tu qui col
ferro?
Mab.

Jang. Alsaph, nu skal du bære Omsorg for
at du kand bringe mig hans Hoved.
Se der har du mit Kongel. Seval.

(Han gir ham Seyglet.)

Alsaph. Gid jeg med en berømmelig Lydighed
maa svare til den store Ere, mig bes-
vises.

(Han gaaer bort med nogle af
Vagten, nogle faa af samme
bliver staende ved Janguir.)

Zama. Paa hvilken haard Ven er du ikke kom-
men, min Janguir, og maastee jeg
har drevet dig saa vidt.

Jang. Greed ikke, Straffen maa overkomme
de Skyldige.

Zama. Netsærdige Under, bestyrk mit Haab,

Syvende Scene.

Mahobeth, med sit Folge af Soldater,
med Raarden i Haanden, og
de forrige.

Mah. Vogt alle Indgange, mine Troe.

Zama. Hvad skal dette betyde?

Jang. Hvad er dette for nye Forbønghed?
Du her med blotte Kuarde?

E 5

Mah.

- Mab.* Mi s' infidia la vita.
 Effer tuo non può il cenne. I
 miei nimici
 Del real nome tuo
 Si abusano insolenti.
 Vieni tu in mia difesa, le gli con-
 fondi,
- Gian.* Perfidj, è mio il comando
 Tua morte - - -
- Mab.* Effer non puote. Altratu, dei
 Mercede ai miei servigi.
 Seguimi.
- Zam.* Ahime! Cresce il tumulto, e l'ar-
 mi
 Giungono amiche.
- Mab.* Alcuno
*(Vegonsi di lontano le' guàræie
 reali in atto di avanzarsi. Al-
 lora volendo Gianguir por mano
 alla sciabla, Mabobet gli afferra
 il braccio colla sinistra, coll'alà
 tra alzando un pugnate, sta in
 atto d' immergerla nel petto di
 Gianguir.)*
- Non ardisca avanzarsi, o al pri-
 mo passo

Pria

Mah. Man sætter mig efter Livet. Det kund umulig være din Besaling. Minne Fiender er saa uforstømmeligt at missbruge dit Kongelige Navn. Kom du, tag mig i Horsvar og forstyrre dem.

Jang. Du Troelose, det er min Besaling.
Din Død . . .

Mah. Det kunde aldrig være. Du er mig en anden Belønning skyldig for mine Dienester. Følg med mig.

Zama. Ach Gud bedre mig ! Allarmen bliver større, og de allierede Tropper nærmere sig.

Mah. Gngen

(Man seer den Kongelige Liv-Vagt langt fra at nærmere sig. Da Janguir vil gribe til Raarden, holder Mahobeth hans Arm fast med den venstre Haand: Med den anden løfter han en Dolk i Venret, og vil støde den i Brystet, paa Janguir.)

vove at komme nærmere, eller jeg dræber

Pria il vostro rege, e poi me
stesso io sveno.

Zam. Fermati.

Gian. Ah traditore.

Mah. Seguimi, e sia di scudo
La tua vita alla mia.

E poi vedrai se traditore io sia.

Gian. Ah Zama - - -

Zam. Oh ipolo - - oh Dio - -

(*Gianuir vien condotto via da
Mahobet tolto in mezzo dalle di
lui guardie, restando immobili
ai lati quelle del Sultano. Par-
tendo guarda Zama, che vo-
lendolo seguitare si ferma alla
prima occhiata di Mahobet.*)

Più che a salvezza, a rischio - -
Ti è l'altrui fede, e vano è il
pianto mio.

Non bastava a questo core
Il soffrir del fier rigore
La spietata tirannia;
Se di Stella iniqua, e ria
Non provava l' empietà.

Del

ber ved den første Bevægelse I gisre,
først eders Konge, og siden mig selv.

Zama. Holdt inde.

Jang. Ach Forræder:

Mah. Følg med mig, og lad dit Liv være et
Skjold for mit Liv. Siden skal du
see om jeg er en Forræder.

Jang. Ach Zama = = =

Zama. Ach Gemahl = = = Ach Hims-
mel = = =

(Janguir bliver udtaget i Slid-
ten af sin Vagt, og fangen bort-
ført af Mahobeth; Sultanens
Vagt bliver staaende ved Si-
derne, uden at bevæge sig. I
det han gaaer bort, seer han
til Zama, som vil følge med,
men standser ved Mahobeths
første Øyekast.)

Andres Troeskab er dig mere til Fa-
re, end til Sikkerhed, og min Graad
er forgiveves.

Det var ikke nok for dette Hierte
At taale det ubarmhertige Th-
rannie

Af saa gruin en Haarhed,
Ulden det jo ogsaa skulle prøve
Den ubillige Himlens Vrede.

Jeg

Del tormento ch' or io sento
 Non cred' io, che sia più forte
 Là nel regno della morte
 Il rigor; la crudeltà.

Non &c.

SCENA VIII.

Rotonda con galleria nel palazzo di
 Mahobet, con porta nel
 mezzo.

Semira, Asaf.

Sem. L'Cosrovio partì? Ne di Mi-
 raca

Adempi gli sponsali?

Asaf. Il figlio ingrato,
 Ribelle al genitor, s'pergiuro ai
 numi,
 Alla testa di cento armate schie-
 re,

Queste mura minaccia.

Sem. (Il cor mi trema.)

Asaf. Forse tu n' ai pietade? Alinda,
 Alinda, Temo

Jeg troer ikke at Haardhed og
Grumhed
Kand være større,
Hisset i de Dødes Rige,
End den Pine, jeg føler.

Det var ic.

Ottende Scene.

En rund Bygning med et Gal-
lerie i Mahobeths Pallads, med
en Port i Midten.

Semira, og Asaph.

Sem. Cosrovius gik bort? Og Formælin-
gen med Miraca blev ikke fuldt
byrdet?

Asaph. Den utaknemmelige Søn, som er Re-
beller mod sin Fader, inceneedig mod
Guderne, gaaer i Spidsen for hun-
drede Regimenter Bevæbnede, og truer
Denne Fæstning med et Anfald.

Sem. (Mit Hjerte stikker i mit Bryst.)

Asaph. Maaske du har Medlidenhed til ham?
Ulinda,

Temo in quello un rival.

Sem. Prova sicura
Darò ben presto di sincero a-
more.

Ajaf. E che far pensi ?

Sem. In breve lo saprai.

Ajaf. E a me occulti i tuoi voti ?

Sem. Prosperi fien fin che saranno
ignoti. (*Parte.*)

Ajaf. Ah t' intendo, crudel ; Cosro-
vio è il solo
Oggetto all' amor tuo, ma del
mio affanno
Una ingrata, e un rival si pen-
tiranno.

Lasciami, o ciel pietoso,
Se non ti vuoi placar;
Lasciami respirar
Qualche momento.

Rendasì, col riposo,
Almeno il mio pensier
Abile, a sostener
Nuovo tormento.

Lasciami
SCENA

Allinda, Allinda, jeg frygter i hatt en
Rival.

Sem. Jeg skal strax give en sikker Prøbe paa
en oprigtig Kærighed.

Asaph. Hvad har du da i Sinde at giøre?

Sem. Det skal du inden Fort Ejjd faae at
vide.

Asaph. Holder du dine Raad skulde for mig?

Sem. Saa længe de ere skulde, lykkes de
best. (Hun gaaer bort.)

Asaph. Ach jeg forstaer dig, du grumme, Cos-
tovius er den eeneste, som din Kærlig-
hed er henvendt til; Men en Utaknem-
melig og en Rival skal komme til at
fortryde de Bekymringer, de forbolder
mig.

Lad mig, o milde Himmel,
Lad mig dog faae Lust
Et Øyeblik,
Om du ikke vil lade dig forsone.
Lad mine tanker i det ringeste
Beg Hvile blive stillet igien
Til at taale
Mhe Piine.

Lad mig ic.

S

Niels

SCENA IX.

Escono due servi di Mahobet, i quali nel mezo alla stanza stendono ricco tappeto con due origlieri per Gianguir.

Gianuir, e Mahobet con guardie.

- Mah.* Signor - - -
Gian. Pria che altro ascolti,
Dì, Rè qui sono, o prigionier?
Mah. Quel sacro dover - - -
Gian. L' ai profanato. Io 'no tel
chieggo,
Chieggio la forte mia. Son tuoi
Soldati
Costoro, o son miei servi?
Mah. Per me, per loro ogni tuo cen-
no è legge.
Gian. A me qui' Asaf, e la Sultana. Or
parla.
*(Partono due Soldati. Gianuir
si pone a sedere.)*
Mah. Quante volte in tua gloria, e in
tua difesa Sparso

Niende Scene.

Egende af Mahobeths Etennere
kommer ud, hvilke udbreder midt i
Grenakket, et kostbar Teppe med
tvende Puder for Janguir.

Janguir, og Mahoberh med
Dagten.

Mah. Herre . . .

Jang. Giig, forend jeg hører meere, om jeg
er din Konge, eller din Fange?

Mah. Den hellige Skyldighed . . .

Jang. Har du vanhelliget. Jeg spørger dig
ikke derom; Jeg forlanger at vide min
Skæbne. Ere disse dine Soldater,
eller ere de mine Rienere?

Mah. Enhver din Befaling er en Lov for mig
og for Dennem.

Jang. Lad Asaph og Sultaninden komme hid
til mig. Tal nu.

(Tvende Soldater gaaer bort.
Janguir sætter sig ned.)

Mah. Hvor ofte har jeg ikke udøst mit Blod
§ 2 til

Sparso abbia il sangue, e quant
guerre estinte,

Tu il sai - - -

Gian. Ma tua perfidia or tutto adom
bra.

Mab. Chiamî perfidia un atto
Di asprâ necessità? Nón dit
regia - - -

L'asilo violai, per darti in man
Ad un figlio rubelle.

Gian. Ah questo figlio
Fà tutta la tua colpa, e il m
periglio.

Mab. Nulla o Rè ti sgomenti. Io fid
è forte - - -

SCENA X.

Zama, Asaf con seguito, e detti.

(*Gianguir levasi, e va loro incontro.*)

Gian. Duci, amico, consorte,
Or torno ad esser Re.

Zam. Teco respiro.

Gia

ant. til din Ære, og til dit Forsvar, og
hvør mange forte Krige, du veed

on Jang. Men din Utroestab fordunkler nu al-
ting.

it Mah. Kalder du en Gierning af den yderste
aar Nødvendighed Utroestab? Jeg har ikke
m. giort Bold paa din Frise. Stadt dit
Kongelige Slot, for at overlevere dig
i en oprørisk Sons Hænder.

Jang. Ach denne Son forvolder al din Skyld,
fadt og min Fare.

Mah. Frygt dig slet intet, o Konge. Troe
og mændig skal jeg.

Eiende Scene.

Zama, Usaph med Følgestab,
og de forrige.

(Janguir staer op, og gaar den i Møde.)

Jang. Unforere, Ven, Gewahl, nu kom
Intet jeg igien til at være Konge.

Zama. Jeg kommer også til mig selv igien.

Gian. Lo scettro a me del militar comando.

(*Siede di nuovo. Mahobet inchinandosi parte.*)

Asaf. A un traditor lo fideresti ancorà?

(*Torna con due Soldati, che portano uno il baston militare, l'altro l'insegna generalizia sopra due bacili.*)

Mab. Di cento, e cento lauri adorne,
e chiare

Ecco, o Signore, le onorate insegné!

Gian. Duce, molto finor per me tu
oprasti,

E mia beneficenza assai ti rese.
Ma poiché esser ti piacque
Più che suddito al padre, amico
al figlio,

Vanne, perfido, ja lui. Saprà
non tenta

Trovarti al fianco suo la mia
giust' ira.

Và. Un nimico di più non mi
spaventa.

Mah.

Jang. Bring mig den Kongel. Commandos
Sav.

(Han sætter sig paa nye. Mae
hobeth bukker sig, og gaaer
bort.)

Maph. Ville du endnu forlade dig paa en Fer-
rader?

(Kommer tilbage med to Sol-
dater, af hvilke den ene bær
Commando-Saven, og den
anden General-Tegnene.)

Mah. See her, Herre, de berømmede Fah-
ner, omgivne med hundrede Laurbærs-
Greene.)

Jang. Du har, min General, hidindtil ud-
rettet meget for mig, du har ogsaa
nødt nok mine Belærminger. Men
siden du har fundet Behag i at være
meere en Sens Ven, end en Faders
Underdan, da gaf, Troelose, til ham.
Min retfærdige Brede skal ikke være
seen at finde dia ved hans Side. Gaf.
En Fiende forstørker mig ikke meere.

Mah. Dar leggi è tuo, Mi è pena lieve,
o Sire,
Perder grado , e favor senza
mia colpa.
Saprò serbarmi nell' avversa
sorte
Qual già fui nell' amica, eccel-
so, e forte.

Al furor d' avversa sorte
Più non palpita , e non teme
Chi s'avvezza, allor che freme,
Il suo volto a sostener,

Scuola son d' un alma forte
L' ire sue le più funeste,
Come i nembi, e le tempeste
Son la scuola del Nocchier.
Al furor &c,

SCENA XI.

Ganguir, Zama, Asaf.

Zam. Piaccia alli Dei, che tu non
abbia ancora

Nah. Du har Magt at foreskrive mig Love.
 Det er mig en ringe Straf, o Konge,
 at miste min Betjening og din Gunst,
 uden at have begaaet nogen Forseelse.
 Jeg skal vise mig lige saa høj og kæf
 i Modgang, som i Medgang,

Hvo som, u forsagt, vænner
 sig til

At ansee Modgangs Raserie,
 Maar samme synser,
 Den skadelige og frugter ikke
 meere.

Dens skadelige Brede
 Er en Skole for et kæf Gemigt,
 Som Regn og Storm er den
 Gøfarendes Skole.

Hvo som ic.

Ellevte Scene.

Janguir, Zama, og Asaph.

Zama. Guderne forbryde, o Konge, at du
 ss fulle

A pentirti o Signor.

Gian. Che? Ad un sol braccio
Stà obligata fortuna? Asaf invitto,
Prendi. Tuo sia dell' armi il primo impero.

(*Porge il bastone ad Asaf, che lo prende inginocchiandosi, e appresso Gianguir s' alza.*)

Asaf. Gli auspicj accetto; ed ai tuoi piedi avvinto
Trarotti il figlio.

Zam. La pietade in opra
Pria si ponga, o Signore, e quindi il ferro.

Gian. O sempre saggia, e fida sposa.
Al figlio
Si offra nuovo perdono.

SCENA XII.

Semira, e detti.

Sem. E i guerre, e stragi
Volge in sua mente. Disfarmor quell' ire

Mal

skulle have meere Aarsag til Fortrydelse.

Jang. Hvad? Er Læffen da bundet til eens Arm alleene? Uovervindelige Asaph, tag herimod. Du skal have den øverste Commando over min Krigshær.

(Han overleverer Commando, Staven til Asaph, som tager imod den paa Knæ, og staarer siden op hos Janguir.)

Asaph. Jeg tager imod denne Commando, og vil levere din Søn bunden ved dine Fodder.

Zaria. Brug først Medlidenhed, Herre, og siden Sverdet.

Jang. Ach Gemahl, du er altid forstandig og trøe. Min Søn skal nyde Pardon paa nye.

Solvte Scene.

Semira, og de forrige.

Semi. Han pønser ikke paa andet end Krig og Nederlag. Du skulle ikke saa let dempe sig Forbistrelse, dersom jeg ikke

- Mal senza me potresti. Alinda
 il puotè,
 E se grato ti fia, lo vuole ancora.
Gian. Assai prometti, o donna.
Sem. E più farò. Che se non sdegni
 udirmi
 Saprai, che nel tuo campo
 Sta fellonia.
Asaf. (Che mai dirà? Che tenta?)
Gian. Cieli? E a te chi affidò trame
 si inique?
Sem. Tuo figlio in vano amor folle,
 è perduto.
Zam. Ti amerebbe egli forse?
Sem. E del rifiuto
 Di tua figlia real, son io, Sul-
 tana
 L' innocente cagion,
Zam. L' ami tu ancora?
Sem. Lo sà Asaf, e il dica.
Gian. Gran cose in pochi accenti. Al
 tuo Rè solo
 Parlerai men guardinga. Asaf
 parti.
 Ritirati, idol mio.
 (Partono Zama ed Asaf.)
Sem.

ikke var. Alinda kunde giøre det, i fald dig behagede, og hun vil endnu giøre det.

Jang. Ovinde, du sober meget.

Sem. Jeg vil endnu giøre meere. Jeg skal fortælle dig, i fald du ikke vredes ved at høre mig, at der er Forræderie i din Leyr.

Asaph. (Hvad vil hun vel sige? Hvad understuer hun sig nu?)

Jang. Himmel! Hvem har betroet dig slige skammelige Anslag?

Sem. Din uforståndige Son er ganske besvaret af en forsængelig Kærighed.

Zama. Maaske han elsker dig?

Sem. Sultaninde, jeg er den uskyldige Mars sage til det Aflag din Kongel. Daatter har faaet.

Zama. Elsker du ham ogsaa?

Sem. Det veed Asaph, lad ham sige det.

Jang. Store Ting med faa Ord. Du skal tale mindre forsiktig med din Konge alene. Asaph, gak bort. Gak til Sis de, min Skat.

Zama og Asaph gaaer bort.

Semira.

Sem. Le trame, i mézi
 Tutti ti narrerò. Confonde-
 rassi
 Allor ch' ei ti udirà. Ma s' ei
 persiste,
 A un lampo del mio ciglio
 Vedrai l' armi cader di mano
 al figlio.

(*Parte Gianguir.*)

Da me che più volete,
 Barbare stelle ingrate,
 Cessate, oh dio, cessate,
 Ch' è troppa crudeltà.

Se delle mie vedeste
 Sciagure più funeste;
 Anime innamorate,
 Ditelo voi per me.

Da me &c.

Fine dell' Atto Secondo.

ATTO

Sem. Alle deres Anslag og Midler vil jeg fortælle dig. Han skal blive forbirret, naar han hører det af dig; Men der som har endda farer fort, skal du faae at see Maabnene falde af Hænderne paa din Son, ved et Glimt af mit Ansigt. (Janguir gaaer bort.)

Barbariske og uskionsomme Guder,

Hvad forlanger Gneere af mig,
Holdt op, ach Himmel, holdt op,
Det er alt for stor en Grunhed
Dersom I faae
Mine bedreveligste Ulykker;
Korliebte Gæle,
Giig det for mig.

Ende paa den anden Act.

Eredie

ATTO TERZO.

SCENA PRIMA.

Campagna intorno ad Agra, la cui gran porta con ponte vedesi all' uno dei fianchi. Dall' altra parte accampamenti militari In fondo monte ingombrato da tende, e Soldati. Aper-tasi la porta della Città, n' escono le guardie reali, con Gianguir, che va verso Cosrovio.

Cosrovio, Gianguir, Soldati.

Cosr. **D**uci, stien sotto l' armi
Le schiere. Ecco il tiran-no!

(*Vedendo venir Gianguir.*)
Venga egli pur, comincierò il mio regno.

Gian. Mal lo cominci, iniquo,
E n'ò pietà. Ma se Miraca, et
regno

Non

Den 14. Tredie Act.

Første Scene.

En Mark ved Algra, hvilis store
Port med Broe man seer ved den eene
af Siderne. Bed den anden Side cam-
perende Soldater. Bag væg Theatret
et Bierg besat med Telter og Soldater.
Stads- Pørten åbnes, ud af hvilken
Janguir kommer med den Kongelige
Vagt, som gaaer imod
Cosrovia.

Cosrovius, Janguir, og Soldater.

Cosr. **M**inførere, lad Tropperne staae
under Gevehør. See der har
vi Tyrannen!

(Det han seer Janguir komme.)

Kad. Hjemkins komme, jeg vil begynde
min Regierung.

Janguir. Du ubillige, begynder den slet; og jeg
synkes ret over dig. Men dersom du
ikke vil have Miraca og Riget skilt fra
dinana.

Non vuoi disgiunti, ambi sian
tuoi, od ambi
Avrà per pena tua figlio più
degno.

Cosr. Che? sai pur che Akebar la-
sciò morendo
In Gianguir un ribelle, in me
l'erede.
Il tuo esempio mi ascolve. E'
ver, son figlio;
Ma tu padre migliore effer do-
yevi,
Nè arrogarti, altero,
Fin fulli affetti miei forza, ed
impero.

Gian. Sò, che un mal nato amor fà
le tue colpe.
Ma ingannato tu sei: ti sprezá
Alinda.

Cosr. Non lo credo a Gianguir,
Gian. Ma se altri affetti
Ti giuri Alinda, e il tuo dover
t' imponga?

Cosr. Sdegnerò regno, e vita, e porrò
l'armi.
Ma a te, Sultan, nol crederò
giammai.

Gian.

hinanden, da skal de begge være dine,
eller min værdigste Son skal have beg-
ge Deele til Straf for dig.

Cofr. Hvad? Veed du vel at Alkebar efter-
lod i Tanguir en Rebeller, og i mig en
Arving. Dit Exempel friekänner mig.
Det er sandt, jeg er en Son; Men
du burde være en bedre Fader. Brout
ikke, du Stolte; Din Vælde og Re-
gierung beroer paa mine Affecter.

Jang. Jeg veed, at en slet opkommen Rige-
lighed er Uarsag til dine Forseelser.
Men du er fixeret: Allinda forægter
dig.

Cofr. Deri troer jeg ikke Tanguire.

Jang. Men dersom Allinda bekræfter dig med
Eed sine andre Tilbøjeligheder, og du
bliver tvungen til at troe det?

Cofr. Jeg vil foragte Rige og Livet, og jeg
vil nedlægge Vaaben. Men aldrig
vil jeg troe dig, Sultan.

Gian. A te stesso ben tosto il crederai.
Gia. Giangui' via vers la porta della Città, da cui fà uscire Semira mira.

SCENA II.

Sem. Semira, e Detti.

Gia. Gofrovio, eccoti Alinda. A lei nel volto leggi il suo cor, se non ti basta il guardo.

Cosr. E' possibil che a tanto Giunga tua sconoscenza, ingrata donna!

Sem. Tu mal conosci Alindā. Ella detesta Effer di fellonia spronē, e mercede

Afaf abbia sua stima, abbia sua fede.

Cosr. Son fuor di me,

Gian. Così ti parla Alinda?

Sem. Parla Alinda così, ma non Semira.

Gian.

Jang. Du skal snart troe dig selv.

(Jangvif gaaer heit inmod
Stads-Porten, og lader Ses-
mira komme ud af samme.)

Anden Scène.

Semira, og de forrige.

Jang. Cosrobius, se der har du Alinda.
Læs nu hendes Hjerte af hendes Ansigt, i fald du ikke har nok af et Øye-
kast.

Cosr. Er det muligt, at din U-erkiendtlighed,
kan gaae saa vidt, utaknemmelige
Fruentimmer!

Sem. Du kender slet Alinda. Hun bær en
Afiske for at være en Eilstyndelse og
Beløning for Forrcederie. Asaph
har hendes Hoyagtelse og hendes Troe.

Cosr. Jeg er uden for mig selv.

Jang. Taler Alinda dig saaledes til?

Sem. Saaledes taler Alinda, men ikke Ses-
mira.

Gian. Semira?

Sem. In questo nome
Riconosci, o Gianguir, dell' in-
felice
Badur la figlia. Dei germani
suoi.
Del genitor per tua ambizion
fù priva.

Mi vendica un inganno.

Son col mio sposo al fine,

(*Passa nel campo di Cosrovio.*)

E a celebrar verremo

Lieto imeneo; ma sulle tue
ruine.

Cosr. Respiro.

Gian. Or l' arti intendo.

Perfidi, vi saprò punire in breve

Cosr. Quivi è vano il garrir. Cam-
pion già sono

Dell' odio di Semira, e del mio
trono.

Nè conosco in Gianguir, che il
mio tiranno.

Guerra - - -

Gian. L' avrai. Crescete, empj, a mio
danno.

Tutti

Jang. Semira?

Sem. Under dette Navn fand du, Ganguir
fiende den ulyksfâlige Badurs Daatter
igien. Ved din Ærgierrighed blev
hun stildt ved sine Brodre, og ved sin
Fader. Ved et Bedragerie hevner
jeg mig. Endelig er jeg nu med min
Gemahl,

(Gaaer over i Cosrovii Leyr.)
og kommer for at helligholde den glæ-
delige Formæling; men til din Under-
gang.

Cosr. Jeg faaer Liv igien.

Jang. Nu mærker jeg Konsterne, Meeneedes-
re, jeg skal inden en fort Eid vide at
straffe jer.

Cosr. Snak er forgivbes her. Jeg er alle-
rede Geyer-Herre af Seinircæ Had, og
af minrone; G. Ganguir erkliender jeg
ikke anden end min Tyran. Krig . . .

Jang. Det skal du faae. Formeerer eder, No-
gudelige, til min Fordervelse.

Tutti nemici, e rei,
 Tutti tremar dovrete;
 Perfidi, lo sapete,
 E m' insultate ancor.

Che barbaro governo
 Fanno dell' alma mia
 Sdegno, rimorso interno,
 Amore, e gelosia.
 Non à più furie averno
 Per lacerarini il cor.

Tutti &c.

SCENA III.

Cofrovio, Semira.

Cofr. Mio ben!
Sem. Cor mio!
Cofr. Col sospettarti infida
 Quanto fui ingiusto?
Sem. Ed io, quanto ti offesi
 Col mostrarmi gelosa,
Cofr. Ahi me! Lasciarti
 Senza un grave dolor non fà
 quest' alma.

Sem.

Alle Fiender, og Sandskyldige,
 I skal alle skælve;
 I veed det, Meeneedere,
 Og endda fortørner I mig.

Hvor barbarisk regierer ikke
 Vrede, inderlig Fortrydelse,
 Kicerlighed og Jalouſie.

Min Sicel.

Helvede har ikke fleere Furier
 Til at sønderſlide mit Herte.

Alle Fiender ic.

Tredie Scene.

Cosrovius, og Semira.

Cosr. Min Stat!

Sem. Mit Herte!

Cosr. Hvor har jeg ikke været ubillig! ved Iat
 twible om din Troestab?

Sem. Og jeg, hvor høylig har jeg ikke for-
 tornet dig med min Jalouſie.

Cosr. Ach Gud bedre mig! Mit Herte kand
 ikke forlade dig uden stor Gorg.

G s

Sem.

- Sem.* Ahtu corritra l'armi. Ah trop-
po infauste
Mie bramate vendette.
- Cosr.* E tu sospiri?
Soffri, idol mio, l' amara
Necessità. Si dee pugnar.
- Sem.* Si, vanne,
Mio ben, mio difensor. Com-
batti; e pensa,
Che difendi la mia nella tua vita.
- Cosr.* Addio. Si, mia farà Semira, e
regno,
Se mi seguono in campo amore,
e sfegno (Parte.)

SCENA IV.

Semira.

Parte Cosrovio, e della mia
vendetta
Parte ministro. Ah che di a-
verlo esposto
A si fiero cimento
Il sangue per l' orror gelar mi
fento.

Cigno

P- Sem. Ach du løber i Geveyr. Ach min alt
for ulykselig forlangte Hevn.

Osfr. Du sukker? Taal dog, min Engel,
den haarde Nødvendighed. Jeg maa
stridé.

Sem. Ja, gæ, min Skat, min Forsvarer.
Strid; Og betenk at du i dit Liv fors-
varer mit.

Osfr. Far vel . . . Ja, Semira og Riget
skal høre mig til, dersom Kærlighed og
Hevn følger mig i Feldten.

(Han gaaer bort.)

Tierde Scene.

Semira.

Cosrobius gaaer bort, og han gaaer
hen, for at efterkomme min Hevn.
Ach jeg fornemmer mit Blod iisner i
mig af Skæk, fordi jeg har udsat ham
saa haard en Prøve.

Svallen

Cigno a morir vicino,
 Lieto del suo destino,
 Dolce cantando và.
 L' aura si tace, e l' onda,
 Nè muovesi una fronda,
 In segno di pietà.

Muoro contenta anch' io;
 Che il Fato all' Idol mio
 Alfin mi renderà.

Cigno &c.

SCENA V.

Cortile nel Palazzo imperiale.

*Zama, ed Asaf con sciabla alla mano**Asaf.* Vinto an gli avversi Dei; sconfitto è il campo*Zam.* Cieli! E il Sultan?*Asaf.* Prigione.*Zam.* E tu qui
In Agra?*Asaf.* Rapito dalla turba.*Zam.* Ah tu dovevi
Difenderlo, o morir.*Asaf.*

Svanen, naar den skal døe,
 Er lystig ved sin Skæbne,
 Og gaaer og synger behagelig.
 Lusten og Vandet tier,
 Og der bevæger sig ikke et Lov,
 Til Tegn af Medlidenhed.
 Jeg deer ogsaa fornøjet;
 Thi Skæbnen skal dog omsider
 Bringe mig igien til min Skat.

Svanen, &c.

Femte Scene.

En Førgaard i det Knysserlige
 Pallads.

Zama, og Asaph med Raarden
 i Haanden.

Asaph. De fortrædelige Guder har vundet
 Sejer. Krigshæren er slagen.

Zama. Himmel! Og Sultanen?

Asaph. Er fangen.

Zama. Og du er her i Agra?

Asaph. Jeg har revet mig los fra Skaren.

Zama. Ach du burde tage ham i Forsvar, else
 ler Dbe.

Asaph.

Asaf. Vivendo posso
Essere utile a tutti.
Agra difenderò. Nè i mali
miei
Mi anno oppreso così.
Zam. Và, un vil tu sei.

Asaf. Non mi dir, che un vil iosia;
Di più tosto, ch' il crudele,
Fier destin, la forte ria
Vuole, oh Dio, vedermi oppresso
Ma non farmi traditor.

La speranza ancor mi resta,
E mi sento ancor nel seno
Tutto intero il mio valor.

Non &c.

SCENA VI.

Zama, poi Gianguir, Mahobet e guardie.

Zam. In ceppi il mio Signor?
(Giunge Gianguir parlando
con Mahobet.)

Gian.

Asaph. Naar jeg lever, kand jeg være alle til
Nytte. Jeg vil forsvare Algra. Mis-
ne Ulykker har ikke saa slet nedslaget
mig.

Zama. Gak, du er en Nederdrægtig.

Asaph. Siig ikke, at jeg er en Neder-
drægtig;
Siig snarere, at den grumme
Og haarde Skæbne, den onde
Lykke
Vil, ach Himmel, underfue
mig;

Men ikke giøre mig til en For-
ræder.

Jeg har endnu Haab til overs,
Og jeg fornemmer endnu
Aldrin Tapperhed i mit Herte.
Siig ikke, ic.

Giette Scene.

Zama, derefter Janguir, Mahobeth,
og Vagten.

Zama. Min Herre i Lænker?
(Janguir kommer tilgaaende,
talende med Mahobeth.)
Jang.

- Gian.** Nò, del passato
Non mi far sovvenire. Egra-
do, e amore
Ti rendo.
- Zam.** Oh Dei! Mio Rè; tu in liber-
tade?
Qual braccio a te l' à resa?
- Gian.** Quel donde men l' attesi. Il
generoso
Mahobet me sottrasse al mio
periglio.
E cangiò in ceppi i suoi trionfi
al figlio.
- Zam.** Duce, e amico fedel.
- Mah.** Quello che io feci
Era al mio Rè dovuto, e all' o-
nor mio.
- Zam.** Ma Cosrovio che fà?
- Gian.** Trai ceppi suoi
In van perdonò attende.
- Zam.** E questo solo
Degno è di te.
- Gian.** Quel perfido n' è indegno.
- Zam.** Quanto più offeso sei, sia più
pietoso.
- Gian.** Necessaria è sua morte al mio
riposo.
- Zam.**

Jang. Nej, ihukom mig ikke det Forbigangsne. Jeg giver dig din Betiening og min Bevaagenhed igien.

Zama. Ach Himmel, min Konge, er du i Fricched? Hvad for en Acm har givet dig den igien.

Jang. Den som jeg mindst ventede det af. Den ædelsindige Asaph unddrog mig Faren, og forandrede sin Triumph med at lægge min Son i Lænker.

Zama. Anfører, og troe Det.

Mah. Det som jeg gjorde, var jeg min Konge og min egen Ere skyldig.

Zama. Men hvorledes gader det Cosrois?

Jang. Han venter forgivæs Pardon i sine Lænker.

Zama. Og dette er du alleene værdig til at give.

Jang. Den Meenedere er det ikke værd.

Zama. Jo meere du er blevet forstivet, jo meere medlidende maa du være.

Jang. Hans Død er fornøden for min Roslighed.

Zam. Amico il Fato
 Mi guida in porto ;
 Ma il figlio ingrato
 Mi fà languir.

Ma renda amore,
 Per mio conforto,
 Lieve il dolore,
 S' ei dee perir.

Amico &c.

SCENA VII.

Ganguir, Mahobet.

Mab. Signor, non giudicarmi ancor
 ribelle,
 Se ripiglio in favor di un infelice,
 Amicizia, e pietà.

Gian. Che? Tu in difesa
 Di quel ribel mi parleresti an-
 cora?
 In esempio al Mogol giusto
 ch' ei mora.

Mab.

Sama. Min gunstige Skæbne
Fører mig i Havnens;
Men den utaknemmelige Son
Kommer mig til at forsmægte.

Men Skæbnens Omsorg
For min Trost,
Vil forringe min Smerte,
Dersom han omkommer.

Min gunstige ic.

Øvende Scene.

Janguie, og Mahobet.

Mah. Herre, hold mig endnu ikke for en
Oprører, i fald jeg paa nye fat-
ter Ricelighed og Medlidenhed for en
Ulyksalig.

Jang. Hvad ville du endnu tale mig til om
Forsvar for denne Oprører? Det er
billigt at han dør til Exempel for Mor-
gol.

Da

Mahob.

Mah. Ma forse questa morte
Sarà di nuove stragi a te fecon-
da.
Pensaci, e la pietà l'empio con-
fonda

L' amico adorato,
Morrà già t' intendo;
Ma forse morendo
Vendetta farà.

Qual padre in clemente
Un figlio condanni,
Ch' è forse innocente,
Che colpa non à.

L'amico

SCENA VIII.

Gianguir poi Cosrovio.

Gian. Guardie, dà mè il real seggio.
Gian. A me Cosrovio.
(Kien recato a Gianguir il seggio
imperiale e si pone a sedere.)

Dogali.

E tu

Tua

Mah. Men maaſkee denuē Død vil drage fleſſe
re Nederlage efter sig. Betænk dig,
og lad din Medlidenhed giøre Denne U-
gudelige Skamſuld.

Geg merker allerede,
At den ſaa højt elſete Ben ſkål
Mien hans Død
Utri Vil maaſkee forvolde Henv.

Son en ubarmhjertig Fader
Foremmir du en Son,
Der maaſkee er uſkyldig,
Dg ingen Brøde har.

Geg merker icke
Als en af følgerne.

Hup Ottende Scene.

Janguir, deteſter Cosrovius.

Jang. Soldater, bring mig den Kongelige
Sædel; Dg lad Cosrovius komme til mig.

(Stolen bliver leveret Janguir
som fætter sig ned.)

Tua dignità sostieni, o Rè ol-traggiato.

(Giunge Cosrovio preceduto dalle guardie al suono di lugubre sinfonia.)

Cosr. Oh ai miei lumi, oh al mio cor vista' penosa !

Gian. (Comincia a sbigottir l'alma orgogliosa.)

Cosr. Eccomi a te, tiranno. I mali tuoi,

Vendica in me. Dà il colmo a tua fierezza

Gian. Giusto è. Sol manca a questa Tragica pompa - - -

Cosr. Intendo; la mia testa.

Gian. Il suo fregio maggior, la tua altezza,

E la perfidia tua abbian quel fine

•Che maechinasti. Olà Soldati.
(Le guardie si accostano.)

Cosr. E sei

Tu il figlio di Akebar ? Ne usurpi il trono,

Ma nou n'ai il cor.

Gian.

Du maa bestyrke din Værdighed, for
kønede Konge.

(Cosroviis kommer dertil, med
Vagten, som gaaer foran, ved
en sorgelig Musik.)

Cosr. Ach hvilket piinagtig Syn for mine
Dyne og for mit Hjerte!

Jang. (Den stolte og overmodige Gæl be-
gnyder at forskrækkes.)

Cosr. Och her er jeg Tyran. Hevn nu dine Us-
lykker paa mig. Lad din Grumhed sti-
ge til den høreste Spidse.

Jang. Det er billigt. Der flettes alleneste til
denne sorgelige Ceremonie.

Cosr. Jeg forstaaer nok; Mit Høded.

Jang. Dets største Zirat. Din Stolthed og
din Utrostkab har nu den Ende, som
du selv har spændet paa. Holla Sol-
dater. (Vagten nærmmer sig.)

Cosr. Er du Alebars Son? Du besidder
vel hansrone; Men du har ikke hans
Hjerte.

Gian. Partite, e dell' attroce
Colpo non sia, che spettatore
il sole.

(*Le guardie partono, e Gianguir si leva e impugna la sciabla.*)

Cosr. O fera, o mostro, o non mai
padre. Il mio
Carnefice già scorgo. Altra
non vi era,
Morte per atterrirmi. Or l'ai
trovata.

Ah, or si, che vissi, e reo mò
d'aver rò, che prima
Non è purgato di tal furia il
mondo.

Gian. Vi è tempo ancor. Prendi em-
pio figlio, e fazia
(*Getta la sciabla a pie' di Cosro,*
e gli vio.)

Tua rabbia. Al trono ascendi
Sul cadavere mio. Troncane
il capo.

Strappane là corona,
Che usurpo, è del mio sangue
Stillante ancora, a te ne cingi
il crine,

Cosr.

Jang. Gaaer bort, ingen uden Sølen skal
stue dette skæfkelige Said.

(Vagten gaaer bort, og Jan-
guir staer op og griber til
Kaarden.)

Cosr. O Grumme, o Mansfabning, o al-
drig min Fader. Jeg seer allereede
min Bodel. Var der ingen anden
Død at udslette mig ved; Nu har du
fundet den. Ach, nu vel an, jeg har
Døde Dælevet, og skal døde skyldig) uden at
habe rensset Verden fra sleg en Furie.

Jang. Det er endnu Ej. Tag, ugudelige
Gud, og mæt

(Han kaster Kaarden for Cos-
rovii fodder.)

din Galenshab. Bestijg Kronen paa,
mit døde Legeme. Hug mit Hoved
deraf. Når min Krone peraf nied
Magt, og omgiv din Esse med mit
endnu deraf drippende Blod.

Cosr. (Giusto ciel, quale orror!)

Gian. Chi ti ritiene?

Soli qui siam. Sicuro è il tuo
delitto.

Cosr. Ah troppo offeso, e troppo
Buon padre. Il troppo reo
(*Rende la sciable a Gianguir.*)

Cosrovio eccoti al piè. Di esser-
mi padre

Scordati al fine. Io non son
più tuo figlio.

(*S' inginocchia.*)

Gian. (Le tue lacrime ascondi, o debo-
ciglio.)

SCENA IX.

Semira, e Detti.

Sem. (Che veggo! e qual viltade,
Cosrovio?)

(*Alla voce di Semira Cosrovio
si leva.*)

Cosr. Oh Dei! Semira,
In qual punto giungesti. Io
chiedea morte,

E

Cosr. (Hetsfærdige Himmel, hvilken For-
skækkelse!)

Jang. Hvem holder dig tilbage? Vi ere her
allene. Din Forseelse har intet at
frugte for.

Cosr. Ach alt for fortørnede og alt for gode
Fader. Den alt for skyldige Son.

(Giver Janguir Baarden tilbage.)

Cosrovius seer du her for dine Fodder.
Forglem dog endelig at være min Fa-
der. Jeg er ikke meere din Son.

(Falder paa Knæe.)

Jang. (Skul dinne Zaare, o skøbelige Ansigt.)

Niende Scene.

Semira, og de forrige.

Sem. (Hvad seer jeg!) hvilken Nederdrægs-
tighed! Cosrovius?

(Cosrovius staarer op ved Se-
miræ Røst.)

Cosr. Ach Himmel! Semira, paa hvad for
en

- Cosr.* E mio riposo era lasciarti in vita.
Sem. Tu morir senza me? Gianguir
 non credo.
Gian. A tal segno crudel.
Cosr. Non ascoltarla.
Gian. Entrambi appaghiero. Comu-
 ne intanto
 E rrimorso vi lascio, e pena, e
 pianto.
Cosr. Che facesti, mio ben?
Sem. Vuò morte anch' io.
Cosr. Tú morir senza me?
Cosr. Taci, idòl mio.

Luci adorate,
 Torbide; e mestre
 Non vi girate,
 Sérène, e liete
 Forza accrescete
 Al mio valor.

Forse al periglio
 Cangiar consiglio
 Dovrà quel cor.

Luci &c.

SCE-

en Tid er du kommen her? Jeg forlangte
at døe, og min Trost var at efterlade
dig i Live.

Sem. Du ville døe uden med mig? Jeg troede
ikke Jangnir, at være saa grum.

Cosr. Hør ikke efter hvad hun siger.

Jang. Jeg vil fornæme eder begge. Jeg over-
lader eder imidlertid til sælleds For-
trydelse, Gvrig og Graad.

(Han gaaer bort.)

Cosr. Hvad har du gjort, min Skat?

Sem. Jeg vil ogsaa døe. Du skulle døe uden mig?

Tose. Sie stille, min Skat.

Allerkicereste Dyne,
Seer ikke saa dunkle
Hg sorrigfulde ud;
J sætter nye Kræfter
Til min Styrke,
Maar J ere klare og glade.
Skal dette hierge,
Maaskee ved foren,
Forandre sine Anslag.

Gew. 12. c. 10. 11.

Eien-

SCENA X.

Gianuir , Cosrovio , Semira , Zama ,
Mahobet , Asaf , e guardie.

(*Gianuir , e Zama vanno al trono.*)

Sem. Poco a soffrir ne resta.

Cosr. Estremo male
Questo à di ben , ch' è breve.

Gian. A te dei rei ,
Zama , lascio il destin . Figlia , e
fratello ,
Me pur , te stessa ancor vendica
in loro .

Zam. Memorabil farà la mia vendetta ,
Qual la merta il lor fallo . Udite
ingrati ,
Scordo le offese , e quanto opra-
ste , iniqui .
E acciò che al vostro amor nulla
più turbi

Le speranze , i riposi ,
L' un dell' altra godete amanti ,
e sposi .

(*Scendono dal trono.*)

Cosr.

Eiende Scene.

En Kejserlig Sal, med en Throne.

Janguir, Cosrovius, Semira, Zama,
Mahobeth, Asaph, og Vagten.

(Janguir og Zama gaaer til Tronen.)

Sem. Vi har endnu noget at udstaae,

Cosr. Dette sidste Onde har det Gode med
sig, at det varer kuns fort.

Jang. Jeg overlader til dig, Zama, de Styk-
diges Skæbne. Hevn din Daatter
og Broder, mig tillige, og dig selv med
paa dem.

Zama. Min Hevn skal blive merkværdig, ef-
tersom deres Forseelse fortienet. Hos-
rer, I Utafueommelige, jeg forglem-
mer de Fortørnelser og alde det Jubil-
lige har giort. Og paa det ikke noget
skal forstyrre Haabet og Roeligheden i
eders Kicerlighed, da g'ædes den eene
ved den anden, som Elskende og Ge-
mabler.

(De stiger ned fra Thronen.)

Cosr.

- Cofr.* Or conosco il mio error.
Sem. Sorpresa; è vinta
Da sì estrema bontà - - -
Gian. Mahobet.
Mah. E questo
Il più illustre, Signor, dei giorni
tuoi.
Asaf. (Datti ormai pace, altro non puoi,
cor mio.)
Cofr. Ah madre, ah genitor.
Zam. Più non si parli
Che di gioje, e di amor. Vieni
al mio seno.
Gian. Ti abbraccio, e ti perdonò.
Semira, a te rendo l'amante, e
il trono.

C O R O.

Ritorni di pace.
L'amico sereno.
Già tutto il mio seno.
Innonda il piacer.

IL FINE.

- Cosr. Nu fiender jeg min Vildfarelse.
 Sem. Overvældet og overvundet af saa stor
 en Godhed . . .
 Jang. Mahobeth.
 Mah. Denne er den herligste Dag, Herre,
 af dit heele Liv.
 Asaph. (Giv dig nu tilfreds, mit Hierge, du
 kand ikke andet.)
 Cosr. Ach Moder, ach Fader.
 Jamia. Man tale nu ikke om andet, ehd Glæ-
 de og Rørighed. Kom og lad mig
 omfavne dig.
 Jang. Jeg omfavner dig, og tilgiver dig din
 Forseelse. Semira, jeg giver dig din
 Elfere igien og Thronen.

Chorus.

Kom igien, Ficere Fred,
 Med flart Bæhr.
 Glæde oversvømmer allerede
 Mit gandske Hierge.

E N D E.

J

